អាន · ឃុន

កិត្តិយស ឬស្នេហា

ប្រែចេញពី { ល្ហឺស៊ីដ LE CID

បណ្ណាគារ ភ្នំពេញ

CA 44

កិត្តិយស

ឬ

ស្នេហា

ប្រែចេញពី ឡឺស៊ីដ

តែងដោយលោក ព. ករណីយ

(១៦០៦-១៦៨៤)

អ្នកប្រែនិងរៀបរៀង អាន ឆ-ឃុន

(សិស្សថ្នាក់ទី ៣ សាលាគរុវិជ្ជាភ្នំពេញ)

អនុញ្ញាត លេខ ១៩៤
ភ្នំពេញថ្ងៃ១៦ កញ្ញា ១៩៥៤
នាយកក្រសួងឃោសនាការ

Autorisation de traduction
No 1340/ MFE du 26/8/60
Signé; H. MONTEAGLE
Chef de Mission française
d'Enseignement et de Coopération Culturelle au Cambodge.

សៀវភៅនេះ បានធ្វើមរស់ ព្រោះអាន-យុន

ទុកជាគុណ សងបិតា និងមាតា

ទុកជាកេរ្តិ៍ ចែកដល់មិត្ត គ្រប់សាណា

ទុកជាការ ផ្ញើកំសាន្ត ដល់លោកអ្នក ...

ឥ-យ

បុព្វកថារបស់អ្នកប្រែ

កាលក្នុងគ.ស. ១៦៣៦ លោក ក. គរណៃយបានផ្តើមតែងរឿង «ឡឺស៊ីដ» - ជាសំរាប់អ្នកចំបាំងយ៉ាងក្លាហាននិងមានចិត្តធម៌ ដែលជារឿងល្ខោនមួយដ៏មានខ្លឹមសារដ៏ពិសេស សាយក្នុងពពួករឿងកំសត់បារាំង ដោយអ្នកតែងបានទាញចិត្តមនុស្សលោកឲ្យហ៊ានអាគាត់យកកិត្តិយស មកដាក់ខ្ពស់ជាងសេចក្តីស្នេហា ។

ដើម្បីបំណងចង់ឲ្យគេស្គាល់លោកអ្នកមិត្តបានច្រើនផង ទើបខ្ញុំបានកែប្រែសម្រួលឲ្យបានជាភាសាជាតិ ប៉ុន្តែសូមមេត្តាអភ័យទោស ដោយមានពាក្យខ្លះមិនសូវពីរោះ ឬ ប្រែមិនសូវចំពី ព្រោះការបកប្រែកំណាព្យ ជាភាសាបរទេសរបស់អ្នកជំនាញកាលពីសតវត្សរ៍ ១៧ ឲ្យមកជាកំណាព្យខ្មែរដូច្នេះ គឺជាកិច្ចមួយយ៉ាងពិបាកចំពោះពន្ធកវីជ្ញាថ្មីរបស់ខ្ញុំភាគ១ ដែលទើបនឹង

ហាត់រៀនសរសេរក្នុងលើកដំបូង កាលដែលត្រូវយករឿងនេះមកបង្រៀនខ្ញុំបាទនៅថ្នាក់ទី ៣ ក្នុង គ.ស. ១៩៥៣ ។

ស្តាយណាស់ ដោយកំណាព្យនេះមានជីវិតរស់តែក្នុងបាតហឹបជាយូរឆ្នាំមកហើយដែរ ទើបតែក្នុងពេលនេះបណ្ណាគារភ្នំពេញលេខ ៥៩ វិថីបាស្ទ័របានយល់ព្រមជួយបោះពុម្ពផ្សាយ ។ ខ្ញុំបាទមានសេចក្ដីរីករាយជាក្រៃលែង បើអ្នកអានបានត្រេបរសជាតិរឿងនេះជាមួយផង ហើយនឹងសង្ឃឹមថាអស់លោកអ្នកនឹងជួយជ្រំជ្រែងខ្ញុំបាទឲ្យបានចុះដាល ចំរើនទៅមុខទៀតដើម្បីលើកដំកើងអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ ។

អរគុណ

អនុសេនីយទោ អាង-ឃុន

ក្រសួងការពារប្រទេស ភ្នំពេញ

រាយនាមអ្នកលេង

ដុនហ្វែរណង់	ស្ដេចនគរកាស្ទីយ
ដូណាអ៊ុយរ៉ាក់	រាជបុត្រី
ដុនឌីយ៉េគ	ឪពុករ៉ូឌ្រិក
ដុនគោម៉ាស	ឪពុកនាងស៊ីម៉ែន
ដុនរ៉ូឌ្រិក	សង្សារនៃនាងស៊ីម៉ែន
ដុនសង់	លួចស្នេហានាងស៊ីម៉ែន
ដុនអារីយ៉ាស	នាម៉ឺនស្ដេច
ដុនអាឡុងស	នាម៉ឺនស្ដេច
ស៊ីម៉ែន	កូនលោកគោម៉ាស
ឡេអូណរ	អ្នកថែរក្សាបុត្រីស្ដេច
អែលវៀរ	អ្នកថែរក្សានាងស៊ីម៉ែន
កន់សមាត្យ	អ្នកបំរើរាជបុត្រី

ឈុតទី ១

សង្ខេបឈុត

គិលអៀរបាននិយាយប្រាប់នាងស៊ីម៉ែនថា លោកគរម៉ាសព្រមសុខចិត្តនឹងលោកដុងយ៉ែក ឲ្យនាងរៀបការនឹងរ៉ូឌ្រិក ។

ព្រះអង្គម្ចាស់អ៊ុយក៏បានបញ្ចេញសេចក្ដីស្នេហាចំពោះរ៉ូឌ្រិកប្រាប់ដល់ឡេអូនរ ប៉ុន្តែដោយមានវណ្ណៈតាមកាំង ។ រាជបុត្រី ក៏បានសះស្បើយពីជម្ងឺនេះ ដោយខំជួយបញ្ចូលចិត្តរ៉ូឌ្រិកនឹងនាងស៊ីម៉ែន ។

ព្រះមហាក្សត្រទើបនឹងបានរើសយកលោកដុងយ៉ែកឲ្យធ្វើជាអ្នកបង្រៀនរាជបុត្រា ។ លោកគរម៉ាសប្រណែននឹងរឿងនេះ ក៏បានទះកំផ្លៀងលោកដុងយ៉ែកមួយដៃ ។

ដោយខ្លួនចាស់គ្មានកម្លាំង លោកដុងយ៉ែកប្រគល់ឲ្យកូនចេញសងសឹកជួស រ៉ូឌ្រិកដែលពិតជាកូនប្រុសក៏បានដាច់ស្រេចយកកិត្តិយសខ្ពស់ជាងស្នេហា ។

ឆាកទី ១

ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

សូមអិលវៀរ ទានវាចា ប្រាប់ឲ្យគ្រន់
ព្រោះខ្ញុំចង់ ដឹងតើប៉ា គិតយ៉ាងណា

អិលវៀរ

តាមខ្ញុំឮ គឺសឹងស្រេច ដូចប្រាថ្នា
ព្រោះលោកថា ចង់ស្រឡាញ់ រូបកែវដែរ ៗ
ខ្ញុំចាំណាស់ គាត់ដឹងច្បាស់ ជាចិត្តនាង
ចង់បង្ហាក់ ពាក់ចិត្តនាង កុំឲ្យបែរ
ឲ្យស្រឡាញ់ រូបរ៉ូឌ្រិក ដូចគាត់ដែរ

ស៊ីម៉ែន

ក៏ប៉ុន្តែ សូមស្រឡះស្រី ជួយគិតគន់ ៗ
តើត្រូវគិត រើសពីនាក់ យកគួរណា

សូមអ្នកថា ប្រាប់ឲ្យគ្រន់ សមចំណាន
កុំសង្ស័យ សង្ឃឹមថា ការចំណាន
បានដូចចង់ ជូនទៅមុខ ជូរដូចចិត្ត ៗ
នៅពេលស្ងាត់ ចុះតើគាត់ និយាយថា
ត្រូវរៀបការ នឹងដុងសង់ ប្ដីប្រិក
សូមអិលរៀរ ជួយសង្កេត ហើយពិនិត្យ
មើលគេចិត្ត អ្នកទាំងពីរ របៀបណា ៗ

អិលរៀរ

តាមពាក្យទៀង សូមអ្នកនាង ជឿខ្ញុំចុះ
នាងមិនខុស ព្រោះចិត្តខ្ញុំ ឥតផ្ទា
សូមអ្នកនាង ចាំតែស្ដាប់ លោកបិតា
ឲ្យគាត់ថា យើងសមរម្យ ជានារី
នៅពេលនោះ គាត់ប្រាប់អស់ អំពីចិត្ត
រឿងប្ដីប្រិក រឿងដុងសង់ អ្នកទាំងពីរ

ហើយសរសើរ ថាអ្នកមាន សមភាំងទ្វី
ព្រោះជាទី គួរគាប់ចិត្ត ដល់គេហើយ ។
២៩– អ្នកទាំងនោះ ជីវៈរស់ ក្នុងវង្សក្រូ
យុត្តិធម៌ ហើយក្លាហាន ឥតខ្លាចឡើយ
គុណធម៌ យ៉ាងអង់អាច មានយូរហើយ
អិលវៀរគើយ ដូចព្រឹក នេះជាដើម ។
ពិតជាមនុស្ស ល្អឥតខ្ចោះ ចិត្តក្លាហាន
៣០– ឈាមគេបាន មានជោគជ័យ គួរឲ្យស្ញើម
កើតក្នុងគ្រួ គួរញញើត ឫទ្ធិសមៀម
កាលពីដើម គ្មានអ្នកណា ស្មើនឹងគេ ។
មើលតែថ្លាស កាបដឹងច្បាស់ ថាកាលនោះ
គ្មានម្នាក់សោះ យកទៅប្រៀប ធៀបបានទេ
៣១– កូនខែបហ្នឹង ក្នុងចិត្តខ្ញុំ ស្រឡាញ់ដែរ
ហើយចង់ផ្ដូរ ឲ្យស៊ីម៉ែន ស្រឡាញ់ផង ,, ។

ថាប៉ុណ្ណឹង គាត់ចេញវិញ ដោយស្រក់ទ
ព្រោះបន្ទាន់ ទៅជំនុំ ចិនព្រះអង្គ
តែខ្ញុំគាប គាត់យល់ជិន ពីចំណាន់
គឺគាត់បន់ យកតាំងពីរ ទុកស្មើគ្នា ៗ
ព្រះករុណា ស្ដេចត្រូវការ យកមនុស្សម្នាក់
ជាអនុរក្ស ទុកបម្រើន កជបុត្រា
តាមខ្ញុំស្មាន គឺជាគ្មាន អ្នកឯណា
ហួសបិតា របស់នាង នោះបានឡើយ ៗ
កិច្ចការហាន ដែលគាត់បាន ធ្វើមកនោះ
សង្ឃឹមជួស បញ្ជាស់ជាគាត់ ប្រាកដហើយ
រកមិនបាន កិច្ចឯណា ស្មើគ្នាឡើយ
អ្នកនាងអើយ ចាំមើលតែ រូបជំនុំ ៗ
ឯវិព្រឹក កំពុងគិត តែសព្វថ្ងៃ
រឿងនាងស្រី មុខទឹងឃើញ ផុតប្រជុំ

ត្រូវនាងគិត ឲ្យជាប់ស្រេច ព្រោះរឿងធំ
គិតឲ្យសម តើត្រូវរើស យកអ្នកណា ៗ

ស៊ីម៉ែន

ហ៊ឺសិលវៀ! ចិត្តសាវ មិនទៀងសោះ
រើសខាងណោះ ក្រែងតែខុស ចិត្តបិតា
១០– រើសខាងណោះ ក្រែងតែខាន វិវាហ

សិលវៀ

ត្រូវតែថា ឲ្យប្រាកដ កុំប្រឡំ ៗ

ភាគ ទី ២

រាជបុត្រី – ឡៀវអួនរ – អ្នកបំរើ

រាជបុត្រី

ឯងប្រញាប់ រត់ទៅប្រាប់ ដល់ស៊ីម៉ែន

ឲ្យមកលេង ព្រោះខ្ញុំចាំ មិនឃើញឡើយ
វិលយ៉ាងនេះ នាំចិត្តខ្ញុំ ទំនងខ្វះហើយ

ខៀវឃួន

៦០– អ្នកម្ចាស់អើយ ចិត្តអ្នកម្ចាស់ គិតខ្វល់ម្ដេច ?
ព្រួយជួយគេ ឲ្យគេស្នេហ៍ បានជាគូ

រាជបុត្រី

ខ្ញុំនឹងស៊ូ ខំប្រឹងប្រែង ពីរឿងនេះ
ជួយស៊ីមែន ដែលកំពុង ខានក្ដីនេះ
សុខចិត្តបេះ ឲ្យប្រឹក ពីដៃខ្ញុំ ។
៥៩– ខ្ញុំខិតខំ ជួយផ្សំផ្គុំ ឲ្យគេបាន
ទាំងពីរប្រាណ ប្ដូរសហា ដោយសុខុម

ឃួន

តាមខ្ញុំស្មាន បើគេបាន ម្ចាស់ទុកធំ
ទុក្ខពន្ធផ្គុំ ព្រួយព្រោះតែ ក្ដីស្នេហា ។
ឯស៊ីមែន ដែលគេបាន រួចប្រឹក

សប្បាយចិត្ត ធ្វើឲ្យប្រុស ខ្លាស់ខ្លោចផ្សា
ចំជួយគេ ឲ្យគេបាន សមប្រាថ្នា
ម្ចាស់ភោគា គេសប្បាយ ឥតព្រួយអ្វី ៗ

កផបុត្រី

ខ្ញុំទ្រាំទ្រ ទំនប់ផែរ តែមិនបាត់
ទំពិបាក តាមកន្ទុំង ខ្ញុំជាស្រី
តែស្នេហា ធំអស្ចារ្យ លើលោកយ
ចុះកម្មអ្វី ឲ្យស្រឡាញ់ ប្រុសត្រឹកនេះ?
យកដៃស្ទាប ទ្រូងខ្ញុំប្រាប់ ជាមិនខាន
ញ័រតក់ស្លុត ក្តៅពលពល ដូចភ្លើងឆេះ

ទេវគូន

សុំទោសម្ចាស់ ចុះស្នេហា ជំពុំមុះ
គ្មានត្រិះរិះ នឹកជាខ្លួន បុត្រីស្តេច
ស៊ូកាត់ចិត្ត តាមផ្តើកផ្តិត កស្ត្រប្រជា

ចុះត្បូត្រា ខឹងកាស្វិយ ជាដូចម្ដេច ?
ធ្វើយ៉ាងនេះ មិនសមសោះ បុត្រីស្ដេច

កវបុត្រី

ខ្ញុំដឹងស្រេច មិនបាច់អ្នក មកស្រដី ៗ
ពោះយសសក្ដិ សាច់ឈាមធ្លាក់ ទៅកម្ដេចម្ដា
ត្រូវដឹងថា មានតែមួយ លើលោកីយ
ចិត្តស្នេហា ខ្ញុំគាប់មាន ឥតខ្វះអ្វី
រឿងពេញដី គាប់បើកបង្ហាប់ ឲ្យខ្ញុំបាន ៗ
តាមខ្ញុំយល់ ខ្ញុំមិនខ្វល់ ខឹងយសសក្ដិ
ពោះជាធ្លាក់ តែទៅមាន ចិត្តក្លាហាន
ពិតតែខ្ញុំ ជាកូនស្ដេច ជាផ្ដើមក្ដាន
តែក្សត្រក្សត្ដ ក៏មិនសម ព្រាណខ្ញុំទេ ។
ឯរឿងនេះ ខ្ញុំខុកស្មេះ ឲ្យស៊ុំម៉ែច
ជួយបន្ថែម បន្តភ្លើង បះក្ដីស្នេហ៍

កុំនឿនឹងឆ្ងល់ ព្រោះចិត្តខ្ញុំ កំពុងរេរ
ចាំមើលតែ ខ្លួនឯងពីរ រៀបអាពាហ៍ ៗ
បើព្រឹក បានស៊ីម៉ែន ជាគូគាប់
ទើបខ្ញុំឆាប់ រលត់ទុក្ខ ផុតស្នេហា
តែបើគេ ប្រែក្រឡះ ផ្លាស់យ៉ាងណា
នោះអាត្មា អស់សង្ឃឹម រំពឹងហើយ ៗ
នោះម្តេចឡា ស៊ូឈឺផ្សា ពិបាកចិត្ត
ចាំព្រឹក បានស៊ីម៉ែន ទើបបានស្បើយ
ខ្ញុំធ្វើការ ស៊ូតាំងភាគ ឥតគិតឡើយ
ភាគនេះហើយ ឲ្យខ្ញុំស្តាយ ខ្វះ ៗ ដែរ ៗ
នោះយ៉ាងណា ក៏ស្នេហា មកបង្ខំ
លើទុក្ខធំ ឲ្យចិត្តខ្ញុំ បែកកែប្រែ
គិតកិត្តិយស ច្បាស់ជាខ្ញុំ ព្រួយគ្មានល្ហែ
ពិបាករេ ចិត្តមួយខាង ចិត្តមួយអារ ៗ

អស់សង្ឃឹម នឹកថាបាន ជួបសប្បាយ

១១៦–ព្រួយខ្វល់ខ្វាយ ដោយស្នេហា មកបន្ត

តែកិត្តិយស មកប្រដៅ ទៅផ្លូវល្អ

ទៀវអូខេ

ខ្ញុំនឹកគេ និយាយអ្វី ក៏មិនបាន ។

ខ្ញុំព្រួយណាស់ ជាមួយម្ចាស់ កំពង់ទុក្ខ

គេទៅសុខ ខ្ញុំឈប់ធ្វើ ឲ្យវេទនា

១១៨– ចិត្តអ្នកម្ចាស់ ខំតយុទ្ធ ឥតស្រាកស្រាន្ត

សុខចិត្តខាន ស៊ូមិនបាន គូរសេនា ។

ណ្ហើយទៅចុះ ស៊ូទ្រាំសេ ទៅតាមកម្ម

ទ្រាំនៅចាំ យុត្តិធម៌ នៃទេវតា

បើកទ្វារនេត្រ មើលមកម្ចាស់ ដែលទុក្ខា

កវបុត្រី

១២០–២១ ស្នេហា អស់សង្ឃឹម ឥតទៀតហើយ ។

អ្នកចាស់

មានស៊ីម៉ែន នែមកលេង ចាំខាងក្រៅ

កដបុត្រី

ប្រញាប់ទៅ ខ្សែអូន កុំយូរឡើយ

ខ្សែអូន:

ចុះអ្នកម្ចាស់ ត្រាំទៅព្រៃ អ៊ីពុះសើយ

កដបុត្រី

ចាំឲ្យហើយ រៀបយមុខ ឲ្យសមរម្យ

(កដបុត្រីម្នាក់ឯង)

១៦៩- ចាំថ្ងៃណា ទើបទេវតា បើកព្រះនេត្រ

ចុះប្រោសហេតុ ជួយទាទាន់ កំនិទុក្ខខ្ញុំ

ឲ្យខ្ញុំសេរ ដោយកិត្តិយស និងសុខុម

ឲ្យខ្ញុំស៊ុំ វង្គុទ្ធកាព សេដ្ឋជាគេ ៗ

ឲ្យខ្ញើក ប្រាទផ្អែកផ្អិត ស៊ីម៉ែនទៅ

១៣០ - ទើបបាត់ក្តៅ អស់ទុក្ខព្រួយ កំពុងខ្វះ
ល្ហើយទៅទេក មើលស៊ីអែម ទំនងគេថែរ
ក្រែងបានល្ហែ ជួយសម្រាល ទុក្ខខ្ញុំនេះ ។

ភាគ ទី ៣

ដុងគរម៉ាស - ដុងយ៉ែក

ដុងគរម៉ាស

អ្នកឡើងយស កំពុងព្រោះ តែក្សត្រា
ឲ្យរក្សា បុត្រាស្ដេច បានសមមៀង
១៣៩ - ឯសក្តិនេះ គឺគេទុក សម្រាប់ខ្ញុំ

ដុងយ៉ែក

ពេលនេះសម បំព្រៅហើយ ណា៎គរម៉ាស ។
ព្រះក្សត្រក្បួន ស្ដេចទ្រង់បាន ឈ្មោះយល់ហើយ

កាលដើមឡើយ ខ្ញុំធ្វើការ បំរើម្ចាស់

គរមោស

ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំយល់ថា ខុសស្រឡះ
ខ្ញុំដឹងច្បាស់ ថាស្តេចនេះ ប្រឡំដែរ
ការជ្រើសរើស ក្រក់ក្រិះ គិតសព្វថ្ងៃ
ចុះក្បត់ថ្ងៃ ហើយនិងអ្នក ឃើញខ្ញុំទេ ?

ផុនយ៉ក

កុំនិយាយ ពីរឿងជ្រើស ក្រែងខ្មាស់គេ
ឆ្នាំទុកតែ អ្នកណាមាន សមត្ថភាព
កុំបង់គេ ដាប់កំហុស ព្រះក្សត្រា
ត្រូវដឹងថា យើងត្រូវខ្លួន អានុភាព
ម្យ៉ាងទៀតលោក កុំឲ្យខូច ការប្រុងប្រៀប
ដែលខ្ញុំរៀប គិតនិងចង់ ស្ពានមេត្រី
កូនប្រុសខ្ញុំ រូបកាយធំ ពេញជំទន់

១៥៨— ចិត្តក៏ចង់ តែស្រឡាញ់ ស៊ីម៉ែនស្រី
ល្មមហើយលោក សូមទទួល ដោយភក្តី

តរមាស

អូ៎ សមរៃក្រោ កូនប្រសា ឫកប៉ែបហ៊ឺន ៗ
លោកផុនយ៉ែក សូមអ្នកលើក ឈ្មោះឲ្យក្តី
ខ្ញុំលេបពុត ដល់បុត្រស្តេច បានបេះដឹង
១៥៩— គេធ្វើម្តេច ទឹងក្រួតខេត្ត ឲ្យរឹងប៉ុន
គឺត្រូវប្រឹង បង្ក្រាបកស្ត្រ ដោយកំណាច ៗ
កាត្រក់ផង ណាយល្អមួន វែកដល់ក្រស្ត
ឲ្យវិនាស កំយខ្ទត់ ញ៉ែរខ្ទចខ្ទាច
យើងត្រូវប្រាប់ តើយ៉ាំងណា មនុស្សកំណាច
១៦០–សមស្បែកដាច ដើរបង្ក្រាប អស់សត្រូវ ៗ
ត្រូវធ្វើម្តេច ឲ្យកូនស្តេច បានពូកែ
ដូចអ្នកផែ កុំឲ្យមាន ក្តីល្ងង់ខ្លៅ

ផុនផែក

ពិបាកអ្វី ពន្យាពេល មានទុកទៅ
គស្រូវ កាលដែលខ្ញុំ នៅកម្លាំង ៗ
១៦៩— ខ្ញុំបានធ្វើ នូវអំពើ ល្អជានិច្ច
បំពេញកិច្ច គ្រប់កន្លែង កន្ទបម្យាំង
ខ្ញុំបង្រៀន ឲ្យបុត្រស្តេច ធ្វើម្តេចខ្លាំង
បាកខតតាំង ប្រាំងយកនាម ទុកជាកេរ្តិ៍ ៗ

គរមាស

ឧទាហរណ៍ ពោះជាល្អ ខ្ញុំកំតរកាត
១៧០— មកបញ្ចោត ឲ្យបុត្រស្តេច ធ្លាក់ខ្មាសគេ
កិច្ចកប់ឆ្នាំ មិនស្មើខ្ញុំ មួយថ្ងៃទេ
អ្នកដឹងទេ គ្រាសព្វថ្ងៃ មានតែខ្ញុំ ៗ
អាក៏កុង ទឹងក្រើណាផ ខ្លាចកោតក្រែង
ដៃនេះឯង ល្បីសុសសាយ ភូមិកូបធំ

១៧៩– ហើយកាស៊ីយ ខានរំពឹង ធ្លាក់ស្រែកយំ
អត់ពីខ្ញុំ រូបអ្នកឯង ធ្លាក់ខ្ញុំគោ ។
ត្រូវដឹងថា លើសខណា គ្មានយេខ្ញុំ
កាស៊ីយសម គ្មានក្សត្រា គេព្រេទ
ជ័យជំនះ ឈ្មោះសត្រូវ ទុកជាកេរ្តិ៍
១៨០– កិច្ចតូច របស់ខ្ញុំ កប់មិនអស់ ។
ឯកូនស្តេច តែងតែបដិត យកគ្រាប់
រៀនធ្វើគ្រាប់ តាមកិច្ចខ្ញុំ ផកមានខ្លោះ
ដុនផែក
តែកិច្ចអ្នក ក្រោមបង្គាប់ ខ្ញុំចាំងអស់
ហើយកិច្ចនោះ លុះយេូរ ៗ គេឃើញម្តង ។
១៨១– កុំនិយាយ នាំវែងឆ្ងាយ ផតឈរឈប់
គេនោះទេ បុត្រខែលោក ខ្ញុំងកនង
សូមព្រះស្តេច កំមិនផល់ អ្នកឯងផង

គម៉ោស

ពិតមែនហាន ម្ដេចក៏អ្នក យកឆានោះ ៗ

ផុនយ៉ែក

តាមខ្ញុំស្មាន អ្នកណាបាន គេគ្រាន់បើ

គម៉ោស

១៩០– ឥតសរសើរ ព្រោះសម្រាប់ អ្នកណាខ្ពស់

ផុនយ៉ែក

ដូចមិនសម បើខ្ញុំមិន ទទួលយស

គម៉ោស

ឆាឯងនោះ ស្ដេចប្រទាន ដោយគាណិត ៗ

ផុនយ៉ែក

ដោយស្នាដៃ កិច្ចស៊ី ៗ សឹងថ្ងៃថ្ងៃ

គម៉ោស

ធ្វើការយូរ ស្ដេចប្រទាន ដោយគ្មានគិត

ឌុនយ៉ែក

១៩៩– មិនមែនទេ ស្ដេចប្រពាន ចំក្រពើត

តាម៉ាស

តាមខ្ញុំគិត ប៊ុណ្យស្ដីនោះ សមតែខ្ញុំ ។

ឌុនយ៉ែក

អ្នកណាខ្សោយ ស្ដេចមិនឡើ សក្ដិនោះទេ

តាម៉ាស

បេះតែគេ គន់ជាន់ឯង មិនសមមៀ

(លើកដៃទះកំផ្លៀន)

គាកញ្ចាស់ ទះមួយដៃ ទើបបានសម

ឌុនយ៉ែក

២០០– យើចិត្តពុំ ហ៊ានមើលឆ្ងាយ ជម់ដើក ។

ធ្លាប់ភ្លូតពស់ មានកន្ទុំរស្មី លាក់ផ្ទាំ

ម្ដេចហ៊ានក្ដ គបទះគញ្ញ ឥតបើគិត

គរម៉ាស

បើគ្រាន់បើ ត្រូវបញ្ចេញ ឲ្យឃើញពិត

ដុងយ៉ែក

ទស្ដាយបុត្រ ឱងកម្លាំង ធ្លាក់សន់ហើយ ៗ

គរម៉ាស

១៩៩ – ភាគញ្ញាស់ ដាវឯងនេះ ធ្លាក់លើអញ

ត្រូវតែពាញ់ កុំគ្រាន់បើ មិនបានឡើយ

ឆាប់ទៅទូល ផលបុត្រស្ដេច កុំគន្តើយ

ថាហ្នឹងហើយ ដាច់ណោះ កម្លាំងឯង

ឆាក ទី ៤

ដុងយ៉ែក (ទៅម្នាក់ឯង)

ហ៊ឺ ខឹងណាស់ ខឹងបំណាស់ អស់កិត្តិយស

២០០ – ធ្លាប់តែខ្ពស់ ធ្លាប់តែថ្កើង មានជោគជ័យ

ការគេយុទ្ធ នឹងសង្គ្រាម មានថ្វៃ

ធ្លាប់តែល្បី ឥឡូវនេះ ធ្លាក់អន់ទ្រោយ ៗ
ពីដើមខ្ញុំបាន ឡើងសព្រិញ គេគោរពក្រែង
ដៃនេះឯង ស្ងួយខ្នរ មិនដែលល្ហោយ
២១៩– បណ្ដូលដើ មហាក្សត្រ មិនអន់ថយ
ចុះម្ដេចឡើយ កំគ្រានេះ ខ្ញុំជាកម្ទេះ?
អនុស្សាវរីយ៍ ធ្លាប់តែល្អ មានជំនះ
កិច្ចដែលឈ្នះ ប្រែលុប ក្នុងពេលនេះ
ធ្លាក់ខ្លួនបាត់ ស្លាក់ស្នើ អ្វីៗបច្ចុះ
២២០– ខ្ញុំត្រូវរែះ រក១ហ្វាយ ល្បងឡើងវិញ ៗ
តើស៊ីស្លាប់ ឥតឈើទាប់ ខិនគេម៉ោស
ឬស៊ីខ្លាស ត្រាំនៅសើ តាំងតោម្ទេញ ?
សូមព្រះអង្គ ស្ដេចជតពួត សក្ដិខ្ញុំវិញ
ដកយកចេញ មនុស្សដូចខ្ញុំ សេដូចឆ្កោច ៗ
២២១- ឱ! ជារនេះ ពាក្យម្ទេះ ឥតបានការ

មានតែផ្កា ជាលំអ ឥតប្រយោជន៍

ធ្លាប់ពីដើម គេថែរ ខ្វាចកលពេច

ពេលនេះហោច គ្មានប្រើការ កន្ទបម្យ៉ាំង ៗ

ចូរជាវឯង ឃ្លាតលះលែង ពីខ្ញុំចុះ

២៣០—ព្រោះជាមនុស្ស អន់ជាងគេ គ្មានកម្លាំង

ចេញទៅរក អ្នកឯណា ដែលគេខ្លាំង

បារ៉ិខតតាំង ចេញសងសឹក ល្បងវិញបាន ៗ

ភាគទី ៤

ជុងយ៉ែក – ជុងវ្រ៉ិក

ជុនយ៉ែក

នែវ្រ៉ិក! ឯងមានចិត្ត ទេឬអី?

វ្រ៉ិក

ឥកុំភ័យ ក្រៅពីឪ ខ្ញុំចេញប្រាណ

ផុនវៃយ៉ក

២៣៩– ល្អហើយកូន ពិតណាមឪ យ៉ាងក្លាហាន

កូនកល្យាណ លាន់ភ្នាសន ដោយសន់សឹក ៗ

វ៉ៃឌិក

ពីរឿងអ្វី ?

ផុនវៃយ៉ក

រឿងធំក្រៃ កើតមាន

ទប់មិនបាន ត្រូវតែកូន ចេញជួយគិត

មានមនុស្សម្នាក់ បានជៀលក្ខះ ឲ្យឈឺចិត្ត

២៤០– តាណ៎គំនិត ដោយដៃឯង ចាស់ទៅហើយ ៗ

បើដូច្នេះ ដាវដ៏យនេះ ឯងយកទៅ

រកសត្រូវ សងសឹកក៏ កុំខកឡើយ

ល្បងលមើល ក្លាហានឯង ឲ្យផ៉ស្បើយ

ឈ្មោះឯងហើយ ត្រូវបរព្ជាញ ក្នុងពេលនេះ ៗ

២៦៩- ស្ដាប់ម្ចាស់ ត្រូវកូនប្រុស ប្អូនកុំគិត
ត្រូវឈឺចិត្ត យកជីវិត ធ្លាក់ជាផេះ
ះ ប៊ិល្បរ ទឹកមនុស្សម្នាក់ មានដំរេះ
ជាអ្នកបេះ យ៉ាំងដំខាញ ក្នុងស្រុកយើង
មនុស្សនេះឯង គេកោតក្រែង ដោយថ្វីដៃ

២៧០- ធ្លាប់ត្រល្បី ដោយឫទ្ធិ ខ្លាំងដូចគ្រើន
គេប៉ិនណាស់ ហើយរហ័ស តាំងដៃជើង
អ្នកនេះយើង ធ្លាប់ស្គាល់ដែរ គឺ . . . .

ប្រ៉ិក

អ្នកណា?

ជុនយ៉ែក

ឌុស៊ីម៉ែន

ប្រ៉ិក

ទ . . . . . .

ផុតវើក

នៅឲ្យស្ងៀម កុំអបអើយ

អញដឹងហើយ ចិត្តគូឯង គិតស្នេហា

២៥៩ - តែស្ទើរស់ ផគកកិត្តិយស ឬយ៉ាងណា ?

ត្រូវដឹងថា ការសាទិសក ថ្ងៃណាសាទៅ ៗ

កុំកន្តើយ ឯងស្តាប់ហើយ រូបមនុស្សនោះ

ត្រូវតែលុះ មុះពុះពារ សមគួរខ្ញុំ

ឲ្យទុក្ខគេញ បានលាយ ធ្លាក់ខ្លួនទៅ

២៦០ – ឆាប់តែទៅ សងសឹកវា ឲ្យប្រញាប់ ៗ

ភាគទី ៦

ជុំងវត្រើក

យល់សព្វគ្រប់ ស្មើរសម្ងប់ ញ៉ាំគេសព្រលាណ

កើតរំខាន ត្រូវសងសឹក ជំនួសឪ
ធ្វើម្តេចកើត ដោយរឿងនេះ ក៏មិនត្រូវ
ស៊ូស្ងៀមទៅ នៅឲ្យស្លាប់ ល្អជាជាង

២៦៩— ឱ ! ទេវតា ជួយករុណា ដោះទុក្ខខ្ញុំ
ទុក្ខនេះធំ ដោយស្នេហា ហើយប្អូននាង
ផុតពីខ្ញុំ ត្រូវគេម៉ាស ចេះតែផ្សៀង
ផុតពីនាង ជាសត្រូវ ទឹងផុខ្ញុំ ។
តាំងពីខាង តើខ្ញុំល្អៀង យកខាងណា

២៧០— យកស្នេហា ខូចកិត្តិយស ឈ្មោះយ៉ាងធំ
បើសងសឹក ត្រូវខ្ញុំឃាត នាងក្រមុំ
មួយញុំខ្ញុំ មួយទាញដៃ កុំឲ្យធ្វើ ។
តាំងពីនេះ ត្រូវត្រិះរិះ យកមួយណា
យកស្នេហា ឲ្យមកនៅ ខ្ពស់ពីលើ

២៧១— ឬស្ទិរស់ ឥតកិត្តិយស ដូចមនុស្សក្រី

គោមើល ខ្ញុំនេះ ក្រែកខ្លួន ។
ក្រោយពីចិត្ត គាប់សមនឹក តាល់តែបុន
តែត្រូវខាន បុនស៊ីម៉ែន ដែលខ្ញុំប៉ង
យកបិតា ទោលដីក៏ សំឡាញ់បង
ពិធាគរេ ខ្លួលខ្ញុំ យកខាន់ណា ។
ក្តីសប្បាយ កំសោយ រលាយសូន្យ
កើតជាកូន ត្រូវតែនឹក គិតបិតា
មួយឡើងគត មួយតាក្រក់ លើលោកា

(និយាយទៅកេដារ)

គ្មានបេកខា នឹងប្រើការ បន្ទុបទេ ។
ឯងចិត្តក្បត់ មកសង្កត់ លើសប្បាយ
ឲ្យរលាយ ប្រែជាទុក្ខ ពិបាករេ
ឲ្យអញខាត ស៊ីម៉ែនអញ ល្អជាងគេ
តើត្រូវទេ ឬត្រូវអញ សងសឹកវិញ ?

ញត្រូវគិត គួរជីវិត លើសផុត
កញ្ញត្រូវទុក ការសង្សឹក មិនបញ្ចេញ
ស៊ូចិត្តក្បត់ ឲ្យផុតស្អប់ កើតពោរពេញ
ទ / ទុក្ខអញ រឹតតែខ្លាំង ណាស់ហើយតើ ៗ
ជីវិត ដោយគ្មានគិត ខុសត្រូវ
អើឥឡូវ គិតកិត្តិយស ទើបគ្រាន់បើ
ស្ទួយគ្រួសារ ទើបគេស្ញ៉ាញ កោតសរសើរ
កុំទៅភ្លើ គិតស្នេហា ខ្លាចខាតខ្មាះ ៗ
កុំបន់ធ្វើ តាមអំពើ ដែលប្រចាំ
ឥតបើសម កើតតែទុក្ខ ខូចកិត្តិយស
ត្រូវទៅភ្លាម ស៊ូបង់ខាត ឲ្យល្បីឈ្មោះ
មុនបង្អស់ ត្រូវគិតផុត ជាងស៊ីម៉ែន ៗ
ចំណាយឈាម ឲ្យរហាម តាមប្រយុទ្ធ
ចិត្តត្រូវមុត ក្នុងសង្សឹក ឲ្យមែនទែន។

ឈប់គិតស្នេហ៍ ដែលនាំតែ ឲ្យសង្រេង

ពេលនេះឯង ឥស៊ីម៉ែន ជាសត្រូវ

ឈុតទី ២

សង្ខេបឈុត

លោកគរម៉ាស មិនព្រមទទួលសូមទោសចំពោះលោកការីយោសពិតិទទួន ។ រ៉ូឌ្រិកក៏បានបង្កហេតុឲ្យឃើញភ្លាម ហើយលោកគរម៉ាសក៏ស្លាប់ទៅ ។

នាងស៊ីម៉ែនទៅរៀបរាប់ទូលរាជបុត្រី ពីការព្រួយបារម្ភ ឯករាជបុត្រីក៏ចាប់កើតក្តីការយ នៅពេលនោះ

ព្រះករុណាទ្រង់សព្វព្រះរាជហឫទ័យពីរឿងដែលរ៉ូឌ្រិកបានសម្លាប់លោកគរម៉ាស ។ នាងស៊ីម៉ែនតាមរកយុត្តិធម៌ក៏បានទៅដល់វាំង នៅពេលដែលលោកដុនឌៀកមករកសូមទោសពីស្តេចដែរ ។

ភាគទី ១

ជុងអារីយ៉ាស - ជុងគរម៉ាស

គរម៉ាស

៣០៩– លោកអារីយ៉ាស ត្រូវដឹងច្បាស់ ចិត្តខ្ញុំមុត
ស្អប់បំផុត ពាក្យសំនួត នៃមនុស្សព្រហើយ
ទះមួយដៃ គេច្បាំដាក់ មិនផាំឡើយ

អារីយ៉ាស

ស្តេចខ្ញាល់ហើយ ចំពោះលោក និងរឿងនេះ ។
លោកមិនអាច យកសំណាច ទៅពាក់ព័ន
៣១០ - កុំតតាំង ស្បិស្បូមទោស កុំបរេស
ចាំកថ្ងៃស្អី លោកត្រូវគិត កុំបីភ្លេច
ឲ្យរឿងនេះ លោកផុតវៃយ៉ក សប្បាយផង ។

គរម៉ាស

ស្តេចធ្វើអ្វី ខ្ញុំឥតភ័យ គ្មានពថយ

ការីយ៉ាស

បង់បណ្ដោយ កំហុសលោក ធំកន្លង

៣១៩– ស្ដេចបង់ផ្ដល់ ឲ្យលោកយល់ ពេលនេះម្ដង

តើបំណង លោកដូចម្ដេច ចំពោះស្ដេច?

គរម៉ាស

កុំនៅឆ្ងល់ លោកត្រូវយល់ ខ្ញុំអង់អាច

ខ្ញុំមិនខ្លាច ស្ដេចកំណាច ហ៊ានសម្រេច

ពិតតែធំ ស្មាដៃខ្ញុំ កាចក៏កាច់

៣២០– ហ៊ានទៅផ្ដាច់ ទោសប្រណីន បានការអ្វី?

ការីយ៉ាស

ពិតតែគិត លោកប្រព្រឹត្ត ឃើញតែល្អ

ស្ដេចមិនអរ តាមបង្គំ ធ្លាក់កន្ទ្រី

លោកកុំដោរ កុំពឹង សន្សឹមស្ដី

កិច្ចកលថ្មី របស់លោក គឺធម្មតា ។

គរហ៊ស

៣៦៩– ឥតបានការ កុំយល់ថា ខ្ញុំជឿលោក

អារ៉ែហ៊ស

លោកមិនកោត ឫទ្ធិតំណាប ព្រះកញ្ញា ?

គរម៉ាស

ស្តេចមិនគាប់ ចិត្តចំបាត់ រូបអាត្មា
ដោះស្តោ ចិត្តរលាយ ដីរិតផេះ ៗ

អារ៉ែហ៊ស

លោកឥតខ្លាច ឫទ្ធិតំណាប ស្តេចទេឬ ?

គរម៉ាស

៣៧០– ខ្ញុំឥតព្រើ វង្វេងខ្ញុំ ភ្ញាក់ខ្ញុំគេ
ស្តេចសោយរាជ្យ បានគ្រួសខ្ញុំ ជាអ្នកបៃ

អារ៉ែហ៊ស

លោកខ្ញុំសទេ ជឿតាមខ្ញុំ ហើយបានសម ?

តាមាស

ខ្ញុំជឿហើយ ។

តាយ៉ោស

អស់អ្វីឡើយ និយាយទៀត

តាមាស

ខ្ញុំមិនទៀត ឲ្យមានទោស ដល់ខ្លួនខ្ញុំ

តាយ៉ោស

៣៣៥- តើប្រយ័ត្ន តែមហាក្សត្រ ចេញកាចធំ

តាមាស

ឥតបារម្ភ លោកកុំព្រួយ នាំវិនាន ៗ

តាយ៉ោស

ណាហើយលោក ឥតប្រយោជន៍ នឹងជួយគិត
ពាំយកកិច្ច លោកទៅវង់ ពិន័យបាន

តាមាស

ខ្ញុំឥតខ្លាច រង់នៅចាំ ដោយក្លាហាន

គាវីយ៉ាស

៣៤០– ឥដ៏តែទាន ឃើញទុកចាប់ ប្រាកដពិត

គរម៉ាស (នៅម្នាក់ឯង)

អ្នកដែលធ្លាប់ មិនខ្លាចស្លាប់ ត្រូវរង់ចាំ

ល្បែងអ្នកខ្លាំ ដែលបំណាន បង់ជីវិត

បង់ក្បែរខ្ញុំ ឲ្យរស់នៅ កន្ទន់ទឹក

តាមខ្ញុំគិត គ្មានអ្នកណា ក្បែរខ្ញុំបាន

ភាគ ទី ២

ជុងគរម៉ាស - ជុងវៀត្រិក

វៀត្រិក

៣៤៧– លោកគរម៉ាស បែរមកណេះ ខ្ញុំសូមសួរ

គរម៉ាស

បើកសំនួរ សួរតាមចិត្ត ឥតប្រកែក

វ៉ៀឌ្រិក

សូមទោសលោក ៗ ស្គាល់ទេ តាផុនយ៉ែត ?

គរម៉ាស

ឥតមានខ្វែក ខ្ញុំស្គាល់ច្បាស់ ណាស់អ្នកអើយៗ

វ៉ៀឌ្រិក

លោកដឹងទេ តាចាស់នេះ គាត់យ៉ាងណា ?

មានឧបការ គុណសម្បត្តិ ជាយូរហើយ
ខ្ញុំនេះឯង ឈាមគាត់ពិត ឥតខុសឡើយ

គរម៉ាស

អញដឹងហើយ ចុះឥឡូវ ចង់យ៉ាងណា ?

វ៉ៀឌ្រិក

ចង់ដឹងច្បាស់ ចេញពីនេះ គង់តែដឹង

ឆ្កកឯងងឹនឹង ឃើញទុកឆាប់ ពិតពិស្តារ

គរម៉ាស

៣៥៩– ម៉ែក្មេងតូច មិនប្រយោគ ដល់គាត្មា

វ៉ប្រិក

តាមសោកណា ជីវិតក្សយ ខ្ញុំឥតស្តាយ ៗ

ខ្ញុំគប់ពិត តែគំនិត ខ្ញុំជ្រៅជ្រះ

គរម៉ាស

ប្អូនតូចណាស់ កើតញ្ញាណ: ឥតសប្បាយ

មិនដែលឃើញ កាំភួន ជាប់នៅកាយ

វ៉ប្រិក

៣៦០– កិច្ចតាំងឡាយ របស់ខ្ញុំ សិនបានការ ៗ

ខ្ញុំមិនល្បៀង ធ្វើពាជន ឥតគេគោត

តែម្តងសោក សើនសម្រេច ដូចប្រាថ្នា

គរម៉ាស

ស្គាល់អញទេ ដែលហ៊ានមក ចង់គក់ ?

វៀរិក

ខ្ញុំនេះណា ឥតបេះខ្លាច តក់ស្លុតឡើយ ៗ

៣៦៩– ក្តីចិត្តខ្ញុំ គ្មានសង្ឃឹម ឈ្នះលោកទេ
ខ្ញុំដឹងដែរ ថារូបលោក ខ្លាំងយូរហើយ
ខ្ញុំតយុទ្ធ ទាំងព្រាហ៊ាន ឥតភ័យឡើយ
ព្រោះខ្ញុំហើយ ដែលត្រូវចេញ ជួបមុក ៗ
ដៃលោកឯង ដែលគេស្រួង តែងខ្លបខ្លាច

៣៧០– តែអំណាច មិនឋិតថេរ តទៅមុខ
គង់ថ្ងៃមួយ ពេកកនឹងព្រួយ មិនបានសុខ

តាម៉ាស

មើលទៅមុខ កូនប្រុសនេះ ប៉ៃចថែនវែង ៗ
ចិត្តក្លាហាន អង់អាចហ៊ាន ស្មើនឹងខ្ញុំ
សង្ឃឹមធំ ថាការស្លុយ ធ្លាក់លើឯង

– ខ្ញុំត្រេកអរ　បងឱ្យអ្នក　បានស៊ីមែន
តែដោយឯង　ដាបបំពេញ　ករណីយកិច្ច ៗ
បើសិនណា　កូនប្រុសា　របស់ខ្ញុំ
ឥតប្រឡំ　ខ្ញុំរើសអ្នក　បំប្រេវពិត
តែពេលនេះ　ខ្ញុំបញ្ជាត　តាំងអាណិត

៣៨០– ព្រោះរូប្រិក　អ្នកនៅក្នុង　ចិត្តក្លាហាន ៗ
នៃរូប្រិក　ស្លាយជីវិត　កុំចង់ល្បួង
បើស៊ីសង　ក៏មិនសម　នឹងរូបប្រាណ
ឈ្មោះធ្វើអ្វី .　ឥតជោគជ័យ　មិនបង់បាន
អញស្លាយប្រាណ ជួសរូបឯង　ក្រែងខ្ញុំខក្ស័យ ៗ

រូប្រិក

៣៨១ – លោកកុំគិត　កុំអាណិត　ដល់ខ្ញុំសោះ
កុំប្រណោះ　លោកខ្លាចអ្វី　ចិនប្រល័យ

នរម៉ាស

ថយឡៀចាប់ !

វ៉េឌ្រិក

មកប្រញាប់ ល្បឿនគេដែរ

គរ៉ោស

គ្រេចតៃទ្រ. គ្រាន់តែរស់ កំឡូលដែរ?

វ៉េឌ្រិក

ចុះទៅតិច ស្លាយដាក់ ទៀតឬអ្វី?

គរ៉ោស

៣៩០— ទៅឃ្លាតខ្ញុំ បំពេញចិត្ត ឡើងឯងល្អ
ប្រយ័ត្នព្រាណ ក្រែងលែងបាន ឃើញទមើ
ចូរចាំតែ លើកកថ្ងៃ ខ្លួនឯង ។

ភាគទី ៣

រាជបុត្រី ស៊ីម៉ែន ឡេអូនរ

រាជបុត្រី

ស៊ូទ្រាំអត់ ខំសង្កត់ ណា៎ស៊ីម៉ែន
កុំគិតវែង ទឹងទុក្ខព្រួយ នោះឡើយសោះ
៣៩៩– ឯងទឹងឃើញ ការស្ងប់ស្ងាត់ ក្រោយខ្យល់ព្យុះ
ពពកនោះ ត្រូវតែជុំទិ បន្តិចទេ ៗ
កុំទោទឹង ខឹងប៉ុណ្ណឹង គ្មានខាតអ្វី

ស៊ីម៉ែន

ចិត្តសត្វថ្លៃ អស់សង្ឃឹម ព្រួយគ្មានល្ហែ
ដូចខ្យល់ព្យុះ ដែលបោកគាត់ សមុទ្រដែរ
៤០០– ដូចជាគេ មកលិចលង់ ក្នុងជលសា
ស្រឡាញ់គេ ក៏ស្នេហ៍ ខ្ញុំសុខចិត្ត

ម្ចាស់ជួយគិត ព្រោះពេលនេះ កើតទោសា
មានជម្លោះ ឈ្លោះប្រកែក ធំអស្ចារ្យ
ហើយស្នេហា ក៏រលត់ អស់រំពឹង ។

៤០៩– ខ្ញុំគំនិត ស្មើឆ្កួតចិត្ត ខុសទាំងអស់
អ្នកសប្បុរស ក៏ពុំអាច ទប់កំហឹង
ដូចខ្ញុំម្ចាស់ រស់សប្បាយ ដោយរឿងហ្នឹង
បើម្ល៉ឹង មិនឲ្យខ្ញុំ ព្រួយម្តេចបាន?

រាជបុត្រ

ឯងគ្មានរឿង ខឹងកើតឡើង គួរឲ្យខ្លាច
៤១០– មានពេលកាច មានពេលស្លូត កុំខាន
ព្រោះព្រះអង្គ គិតសម្រួល ទាំងពីរប្រាណ
រៀមឲ្យបាន ជាគ្នាវិញ អស់ជម្លោះ ។
ដោយសារឯង ខ្ញុំសង្រេង ជួយព្រួយណាស់
ជួយបន្ធូរ ទុក្ខឯងនេះ ចេញឲ្យអស់

ស៊ីម៉ុន

៤១៩– ទោះព្រះអង្គ ក៏មិនបាន ផ្កាក្បុំគេះ
ព្រោះស្មើរនោះ ដ៏ក្រៃពន់ សឹងផក់ស្លាប់ ។
ទោះយកអ្វី មកទាទាំង ពិផតការ
បើមើលជា គឺជាដោយ ទៅស្រកាច់
ព្រោះក្តីស្លប់ នៅក្នុងចិត្ត កាយក្រឡាប់
៤២០– ផុតខុសនាប់ ឲ្យគេរមៀល ជាងមុនទៀត ។

កាផបុត្រី

បំណាន់ចិត្ត ភ្ញាប់ព្រឹក ទឹងស៊ីម៉ុន
ឪពុកឯង គាប់ចំណាត់ ការរើស
ឯងទឹងឃើញ ក្តីស្នេហា មកចាប់ជាតិ
ទៅមុខទៀត គេនឹងរៀប មង្គលការ ។

ស៊ីម៉ុន

៤២៩– ខ្ញុំសរពាគ តែផុនយ៉ើក គាត់មិនព្រម

ខ្ញុំបារម្ភ ក្រែងតែមាន កើតហេតុការណ៍
មើលចុះម្ចាស់ ខ្ញុំកើតទុក្ខ ព្រួយទុក –

រាជបុត្រី

ឥតបានការ គំនិតញញើត មនុស្សចាស់ ៗ

ស៊ីម៉ែន

អស់ពីគាត់ នៅវ៉ិក ចិត្តក្លាហាន ៗ

រាជបុត្រី

៥៣០ - តាមខ្ញុំស្មាន ចិត្តវ៉ិក នៅក្មេងណាស់

ស៊ីម៉ែន

អ្នកមានឫទ្ធិ តែងបញ្ចេញ ឲ្យឃើញច្បាស់

រាជបុត្រី

កុំផ្តេសផ្តាស យល់ច្រឡំ នាំតែវិន ៗ
ត្រូវចាំថា ក្តីស្នេហា នៃវ៉ិក
នៅតែគិត នឹកមកឯង ឥតបែកខ្លួន

៤៣៩— ទោះកំហឹង មិនហើនវឹង ស៊ូសម្រេង
ព្រោះកោតក្រែង មិនឲ្យឯង ខឹងនឹងគេ
ស៊ីម៉ែឯ
បើគេខឹង ខ្ញុំមិនដឹង ព្រួយយ៉ាងណា
តែបើថា ឲ្យគេព្រម មិនជឿទេ
ទោះវ៉ៃរុក នៅជាចិត្ត ជាប់ក្ដីស្នេហ៍
៤៤០- ក៏ប៉ុន្តែ គេកំពុង ឈឺផ្សាណាស់ ៗ
ដឹងគេថយ ឬរណ្ដាយ ទៅតាមចិត្ត
តាមខ្ញុំគិត ខ្ញុំមិនយល់ ចិត្តគេច្បាស់
ពជបុត្រី
ឯងគិតជ្រៅ មិនព្រមនៅ កន្ទក់ភាស
ត្រូវដឹងច្បាស់ ថាចិត្តខ្ញុំ ស៊ូប្រៀបត្រា ៗ
៤៤៥- ស៊ូអំណត់ សុខចិត្តអត់ ខាតមនុស្សមួយ
ខ្ញុំស៊ូជួយ ឯងកុំមាន ក្ដីបារម្ភ

សុីមែន

ឱ ! បើម្ចាស់ សុខចិត្តជួយ ករុណាគុខ្ញុំ
ទើបទុក្ខធំ នៃខ្ញុំម្ចាស់ គិតសាំដែរ

ភាគ ទី ៤

រាជបុត្រី - សុីមែន - ទៀវអួរ - អ្នកបំរើ

រាជបុត្រី

ប្រាប់ព្រឹក ទ្រូមគជិត ខ្ញុំចន្ទិច

អ្នកបំរើ

៤៥១— ជុននឿព្រឹក ទីធំតរមាស — កំពុងតែ . . .

សុីម៉ែន

ខ្ញុំភ័យណាស់ ប្រាប់ឲ្យច្បាស់ ចង់ជំផងដែរ

អ្នកបំរើ

អ្នកឡើក នាំគ្នាចេញ តែពីរនាក់

ស៊ីម៉ែន

តែពីគេត់!

អ្នកបំរើ

ពិតប្រាកដ មានរឿងអ្វី

ស៊ីម៉ែន

ឈប់ស្រដី ខ្ញុំសូមណា ទៅចញ្ចាក់
៤៥៥– ឲ្យឃើញច្បាស់ ព្រោះចង់ដឹង រឿងពីរនាក់
សូមកុំកាក់· អន់ព្រះទ័យ អ្វីម្ចាស់ថ្លៃ ។

ភាគទី ៥

រាជបុត្រី-ទេវអប្សរ

រាជបុត្រី

១/ សមខ្ញុំ ព្រួយបារម្ភ ម្ដងនេះទៀត

ច្រនិចរង្អៀត ព្រោយជួយទុក្ខ ទីនស៊ីម៉ែន
ឯរូវ្រិត ក្រោខ្ញុំគិត រីតមែនទែន
៤៦០- មុននេះឯង ចិត្តស្នេហា កំកើតក្លាម ។
ម៉ាខរពឹង តែតែរង ទុក្ខជាថ្មី
ដោយកាទ្រ ផ្តាច់ម៉ីម៉ែន ឲ្យរហាម
ខ្ញុំជួយស្តាយ ដោយអន្តរាយ មកផ្តាំខតាម
គំនិតកាម របស់ខ្ញុំ កំកើតឡើង ។

ឡេអូទរ

៤៦៨- ទៅបះបស គិតឱ្យបះខះ មិនល្អសោះ
កាត់មិនអស់ កាន់ខរ អណ្តាតភ្លើង

ផេជុត្រើ

កុំថាថោក ព្រោះពេលនេះ ត្រូវឈានដើង
ចំពោះយើង ចិត្តស្នេហា ត្រូវតែមាន ។
ទោះកំហាត់ កំមិនឃ្លាត ស៊ូរំពឹង

៤៧០– ស្ទៀតពេលហ្នឹង នេះកំពុង ក្រើតរវាង

ទេវ្យសួរ

ព្រះអង្គម្ចាស់ បើបង់រើស អ្នកក្លាហាន
ពេលនេះបាន ជោគកិត្តិយស ចន្ទិបហើយ ។

កជបុត្រ

កុំគិតគួរ ការថៃថ្នូរ ទុកអន្លើ
ប្រសិនបើ ជម្ងឺនេះ ឈឺពុំស្បើយ

៤៧៨– ត្រូវធ្វើពល មើលមិនយល់ ក៏មិនល្ហើយ
មិនដាំឡើយ បើអ្នកឈឺ ចង់ត្រូវការ ។

ទេវ្យសួនរ

ចិត្តអង្គម្ចាស់ ធាប់ប្រាថ្នាស់ មិនបានយូរ
មិនគិតគួរ ជាវ្រត្រិក កស្ត្រប្រជា

កជបុត្រ

ខ្ញុំយល់ហើយ តែពុំភាប ចប់ស្នេហា

ព្រោះដឹងថា បេះដូងខ្ញុំ នេះខ្លាំងណាស់ៗ
បើរ៉ូវ្រើក ភយតតភ័យ ហើយឈ្នះផង
ខ្ញុំសុបិន តាមស្រឡាញ់ ដោយឥតខ្មាស់
ចាំថ្ងៃទៀត បើគេគាប ឈ្នះគេម៉ាស
ខ្ញុំយល់ច្បាស់ ថាកម្រ មិនមានដូច ៗ
តាមដោយពិត ខ្ញុំនឹកគិត យល់ឃើញថា
គ្រប់ផ្កា ដូចក្រឹណាជ រដ្ឋគួប
ពរទុយកាល់ អាពកុន គ្មានហ៊ានខ្ទប
ខ្លាចរបូក ក្រោមអំណាច ច្បាប់វ្រើក ៗ
អ្នកចំប៉ាន់ ដែលក្លាខ្លាំង យ៉ាងចំណាន
មិនឡើខាន ចាំប្រុងយក ឡើដូចចិត្ត
ទៀតអូនរ
ព្រះអង្គម្ចាស់ កុំសង្ស័យ ថារ៉ូវ្រើក
ប្រាសចាកពិត ឈ្នះប្ដូហាញ់ មិនគាន់ផង ៗ

កាដបុត្រី

ផុនវ្រើក ប្តូជីវិត ទីនគរមាស
ចេញហើស តែពីរនាក់ កំពុងខឹង

ខ្សែអូនរ

៤៩៩– គេឈ្នះហើយ ម្ចាស់កុំព្រួយ ពីរឿងហ្នឹង
ចាំពេង ប៉ះខ្ជួបចិត្ត ម្ចាស់ប្ដូរទេ ?

កាដបុត្រី

ខ្ញុំធ្មតជីង ? បើព្រលឹង គិតផ្ដេសផ្ដាស
ទឹកតែតាស ព្រោះធម៌ ស្រឡាញ់គេ
ជួយខ្ញុំផង បម្រីទុក្ខ កំពុងទ្វេ
៥០០– ព្រួយព្រោះស្នេហ៍ ចូលវិលវល់ ប្រែបល់ខ្លួន ។

ភាគទី ៦

ស្ដេច ដុងអារីយ៉ាស – ដុងសង់

ស្ដេច

លោកគម៉ោស ទីនិជាចេះ ក៏មិនបាន
នៅទឹកស្នាន ជាទោសខ្លួន រួចស់ហើយ

អារីយ៉ាស

ទូលបង្គំ ខំជួយប្រាប់ គេព្រងើយ
ព្រះអង្គអើយ គ្មានបានការ បន្តិចទេ ១.

ស្ដេច

៥០៤– នេះបានចំ គ្មានបារម្ភ គ្មានគោរព
ហ៊ានខឹងតប លោកដុងឌៀក ចាស់ជាងគេ
ហ៊ានមើលងាយ ឥតកោតក្រែង ស្ដេចឯងទេ
គ្មានរិះរេ ច្បាប់ដែលខ្លួន បានចងទុក ២

ទោះឯងទាំង គុនចំប៉ាំង មានសក្តិធំ
៩១០— គង់លើ ដោយមារយាទ ថ្កុកគំរក់
កាន់ចិត្តល្មើស ប្រើគំនិត គិតក្រខ្វក់
បើចង់សុខ គេមិនជឿ ដូច្នេះសោះ ៗ
កាលដំបូង ខ្ញុំចង់ស្រួល ប្រើចិត្តស្លូត
តែឥឡូវ លោកតាមាស មិនបេះគស់
៩១៥— ចាប់ពីនេះ ទោះជាព្រម ឬស្អប់ឈ្មោះ
ដូនតាម៉ាស គង់តែជឿន ជាមិនខាន ៗ

ដូនសង់

ខ្ញុំជឿជាប់ លោកតាមាស គង់តែស្លូត
ពេលនេះក្រោយ ទិនទាំងពេក អត់មិនបាន
ទិនមួយពាក់ ទោះអ្នកល្អ ក៏មិនក្បត់
៩២០— តាមខ្ញុំស្មាន លោកតាមាស ជឿនខុសដែរ ៗ
ព្រោះតែខ្ពស់ មានសក្តិយស ហ៊ានធំ

មិនអើយសុំ ព្រមទទួល កំហុសទេ

ស្តេច

តែដុនសង់ កុំណាយខ្ញុំ ជាមួយគេ
ក្រែងជាប់ដៃ ទោសទ្រង់ ជូនអាសលោកៗ

ដុនសង់

៣២៩- ខ្ញុំស្តាប់ហើយ តែសូមអើយ បន្តិចទៀត

ស្តេច

បើបង់ទៀត គេចម្លើយ កន្លើយមក

ដុនសង់

តាមធម្មតា អ្នកគ្រាន់បើ មិនអើយរក
ចាប់ទៀតល្បក មកសូមទោស ចុះចាញ់ឡើយ
លោកគរម៉ាស ដឹងខ្លួនខុស ជ្រួលខ្វះដែរ
៣៣០- កំប៉ុន្តែ ឲ្យក្ដីខ្មាស ធ្វើកន្តើយ
គឺនឹងទទួល ភ្នាបខ្លួនអន់ ទ្រាំផល់គ្រើយ

ស្រីព្រងើយ ដោយលោកយល់ ខឹងឃើញថា៖

លោកធ្លាប់ល្បី ក្នុងចំប៉ាំង យ៉ាងរឹងប៉ឹង

រៀងប៉ុណ្ណឹង អាចរលុប ឥតបែកការ

៥៣៩– តែប៉ុណ្ណោះ សូមក្រាបថ្វាយ ដល់ក្សត្រា

ស្ដេច

បើអស្ចារ្យ ជុំសង់ឯង គ្មានគោរព ៗ

ខ្ញុំអត់ទោស មិនចាប់ខុស អ្នកឯងទេ

ខ្ញុំដឹងដែរ ព្រោះខ្ញុំស្ដេច យល់គ្រប់សព្វ

ខ្ញុំគ្រប់គ្រង រាស្ត្រប្រជា ដោយស្មៀមស្ងប់

៥៤០– ពាក្យលោកប្រាប់ ចំពោះខ្ញុំ មិនល្អសោះ ៗ

បើតម៉ាស មិនបរស ព្រមស្គាល់ខ្ញុំ

ឈ្មោះឧត្ដម របស់លោក នៅខ្ពង់ខ្ពស់

តែពេលនេះ ត្រូវលោកបង់ កិត្តិយស

ដោយជះម្ទាះ ទឹងចំណង់ របស់ខ្ញុំ ៗ

៥៦៥– យើងឈប់ស្ទុះ គតិនេះ ត្រូវយើងប្រឹង
ត្រូវយើងដឹង ថាសត្រូវ មួយយ៉ាងធំ
សំពៅផង បានស្រុះស្រួល ចេតនំ
យើងត្រូវខំ កុំមកផល់ ទន្ទេហើយ ។

គារយ៉ាស

មូរចៅត្រី ម្ចាស់កុំភ័យ ទឹងគតាំង
៥៧០– កុំមិនខ្លាំង កុំមិនឈ្នះ ទំពាយើងឡើយ

ស្ដួប

លំពែងកង្យ មានអំណាច ជាយូរហើយ
ពួកមួរអើយ កុំប្រៀណាន បង់កុតទំ ។
ផ្ទុះសើរយ ទឹងកាស៊ួយ ខ្មៅសាយកង្យ
ផុតអំណាច ទៅលើគូទ៍ ជាលូស៊ី
៥៧៥– បើជួបជេះ ត្រូវរៀបទំព ឡៅសោភី
បាំរកាំ ហ៊ានឡើខ្លួន កុំឡើសល់ ។

ការយោស

កាពួកខ្មាំង ពន្លាប់បង្កាំង មានល្បីផេះ
កុំប៉ុន្តែ សូមព្រះអង្គ ស្ដេចកុំខ្វល់
សង្គ្រាមនេះ ព្រះអង្គកាច ទប់តទល់

ស្ដេច

៥៦០— ត្រូវរលំ កន្ទៀននេះ កុំប្រហែស ។
គួរប្រយ័ត្ន កុំទុកចិត្ត ក្រែងអន្តរាយ
ប្រយ័ត្នស្ដាយ ពលយើង វិញក្រកែស
ខ្ញុំទុកចិត្ត ជាសម្រេច កន្ទៀននេះ
ក្រែងជួបផេះ គេវេកម្ម កើតហោយ :
៥៦៥— កាកើតភ័យ កើតជាំក្រែ វែងរខាន
ខ្ញុំព្រួយព្រាណ ក្រែងតែក្រុង កើតទុក្ខព្រួយ
តាមកំពង់ ត្រូវយើងប្រុង ប្រយ័ត្នសួយ
ប្រឹងប្រែងជួយ យាមយប់នេះ ឲ្យពិនិត្យ ។

ឆាក ទី ៧

ស្ដេច - ជុងសង់ - ជុងអាឡុង

ជុនអាឡុន

ព្រះករុណា សូមជ្រាបថា លោកតម៉ាស
៥៧០– ជីវិតអស់ ស្លាប់ដោយដៃ ជុនវ្រិក

ស្ដេច

ខ្ញុំដឹងដែរ តែឃាតនេះ ចំត្រូវពិត
អ្នកមានចិត្ត ត្រូវសងសឹក ជួយប្អូនឯង ។

អាឡុន

ឥឡូវនេះ កូនខឹងណាស់ មិនសុខចិត្ត
ច្បាប់មកពិត ទូលព្រះអង្គ ឲ្យឃើញស្ទួន

ស្ដេច

៥៧៥– ខ្ញុំអាណិត ម៉េះសមមាន ទុក្ខសង្រេន

កុំគិតវែង ខឹងព្រួក ធ្វើត្រូវខេះ
កសាងជីវិត កំសមចិត្ត ក្នុងវៃបហ្នឹង
ពាក្យប៉ុណ្ណឹង ខ្ញុំឥតស្តាយ មនុស្សផ្ទះ
ថ្ងៃហ៊ឹង គេកកកតកាស ទាំងមិនដល់ម្ល៉ះ
៥៨០— មាខផ្ទះ ផល់ខត ជាយូរហើយ ។
បើតាមគិត ខ្ញុំកាណត ខ្ទះខាវែរ
ព្រោះធ្លាប់កៃ គ្មានសព្វ កើនទៀតឡើយ
តែដោយបុក គាត់ព្រាហ៊ាន ចិត្តឡុកឡើយ
ខ្ញុំគារគ័យ គ្មានស្តាយគាត់ ឲ្យរស់ហោង ។

ឆាក ទី ៨

ស្តេច - ដុងយ៉ែក - ស៊ីម៉ែន - ដុងសង់
ដុងអារីយ៉ាស - ដុងអាឡុង

ស៊ីម៉ែន

៥៨៦ — ព្រះអង្គ ! ព្រះអង្គ ! ខ្ញុំសូមរកខុសត្រូវ

ដុនយ៉ែក

ព្រះបរមៈទៅ សូមស្តេចស្តាប់ គាន់ខ្ញុំផង

ស៊ីម៉ែន

ខ្ញុំសូមក្រាប

ដុនយ៉ែក

ក្រោមព្រះបាទ ខ្ញីល្អន

ស៊ីម៉ែន

សូមព្រះអង្គ រកខុសត្រូវ

ជុនយ៉ែក

ខ្ញុំក៏ដែរ

ស៊ីម៉ែន

មានមនុស្សម្នាក់ បានកាប់ចាក់ ខ្ញុំម្ចាស់

ជុនយ៉ែក

៥៩០–សប្បាយណាស់ ព្រោះគេធ្វើ ឲ្យខ្ញុំល្ហែ

ស៊ីម៉ែន

ដោយរឿងនេះ សូមព្រះអង្គ ជួយរំដោះ

ជុនយ៉ែក

គ្មានទុសទេ ការសន្សឹក ត្រូវផ្ចុះខ្លះ ៗ

ស្តេច

តាំងអស់គ្នា ងើបឈរស្មើរ និយាយទៅ ៗ

ខ្ញុំមិនសូវ ក្រោកអីទេ នឹងរឿងនេះ

(មានបន្ទូលទៅកាន់ជុនយ៉ែក)

១៩៩ – ខែផុតខែយើក ខ្ញុំសូមចិត្ត បង្អង់ស្ទើរ
ធ្វើផ្ទះ នាំប្រចល់ ស្លាប់មិនបាន ។

ស៊ីម៉ែន

ឪពុកខ្ញុំ អនិច្ចកម្ម បាត់ជីវិត
ឃើញលោហិត ជោរហូរហៀរ ពន់ប្រមាណ
ឈាមនេះហើយ ការពារកំពង់ ឲ្យក្សេមក្សាន្ត
២០០ — ឈាមនេះបាន មានជោគជ័យ ជាច្រើនគ្រា ។
ឈាមហូរហៀរ គាត់បានការ ដល់ព្រះអង្គ
ហូរពាលចង់ ចាំងកហើង លើភស្តុតា
គីត្រ្វិក ផ្ដាច់ជីវិត លោកបិតា
គួរគេស្តាយ ខ្ញុំខ្លាសារ ឃើញ ប្រសព្វនឹងភ្នែក ។
២០១ – មើលទៅមុខ លោកឪពុក អស់សង្ឃឹម
គ្មានញញឹម គ្មានកង្វាន់ ខុសចម្លែក
សូមទោសម្ចាស់ ព្រោះរឿងនេះ រឹងអនេក

ឲ្យទឹកភ្នែក ខឹងខ្លួនខ្ញុំ ទៀបកប់ផ្នួស

ស្តេច

នាងស៊ូអត់ ត្រូវទាំមាត់ ហើយក្លាហាន

ព្រោះខ្ញុំបាន ស្គាល់ផ្លូវនាង ថាងខាងទីណោះ

ស៊ុមេន

ពោះយើងណា កុំខ្លួនខ្ញុំ គ្មានរំដោះ

មិនគួរសោះ គាត់ម..ចង់ ផ្ទួលផ្ទេះ ៗ

សន្សឹមអ៊ី ប៉ើស្រង់ មិនកើតសោះ

ឃើញស្នាមផ្ទុះ ឈាមហូរពេញ ពីចង្កេះ

ខ្ញុំសង់សឹក កំពីព្រោះ តែឈាមនេះ

អស្ចារ្យណាស់ បានជាម្ចាស់ ទប់កុំបាន ៖

ព្រះករុណា ត្រូវប្រាប់ហើ គ្រាសត្វថ្ងៃ

ក្នុកចង្រៃ ចិត្តឃោរឃៅ ពាលក្លាហាន

ជ្រួលច្របល់ គ្មានចេះខ្លាច ព្រះរាជ្រើតក្បួន

៦២០— ដូចជាមាន ឈ្មោះវ្រឹក នេះស្រាប់ហើយ ។
ខ្ញុំស្តាយណាស់ ឱខ្ញុំម្ចាស់ ដែលស្លាប់ទៅ
កាលរស់នៅ បំរើស្តេច ឥតល្អៀងឡើយ
ក្នុងពេលនេះ ត្រូវសងសឹក ពុំកន្តើយ
ឲ្យបានល្ហើយ ដល់ព្រះអង្គ និងខ្ញុំផង ។
៦២៩— មនុស្សមួយបាត់ ម៉្លេះសមស្តេច ខាតធំហើយ
ព្រះអង្គអើយ ត្រូវសងសឹក កុំលេង
បើសិនបាន ឈាមនឹងឈាម ល្អកន្ទង
សមបំណង នៃព្រះអង្គ និងខ្ញុំម្ចាស់ ។
ឯនគរ ក៏ត្រេកអរ ពន់ប្រមាណ
៦៣០— បានសុខសាន្ត ដោយមនុស្សនេះ ខ្លាតវិនាស
ស្តេច
ឈប់ស៊ីម៉ែន កុះដែក យកតែឈ្មោះ
ទុកខាងណោះ ម៉េ ! ផុងបែក និយាយម្តង ។

ជុនមើក

គេសប្បាយ នឹងរណាយ អ្នកណាខាំង

ផ្កាចកម្ទាំង ចាំនឹងដីក ក៏ផ្កាច់ផង

៦៣៩ - មនុស្សបែបនេះ តែងមានចិត្ត អួតកន្ទ

តែក្រោយហោង កម្មាក្រក់ តាមផ្លូវ ។

ខ្ទុលបង្គិ ធ្លាប់តែឈ្នះ ក្នុងចម្បាំង

ធ្លាប់តតាំង យូរឆ្នាំហើយ ក្នុងលោណា

ទោះសង្គ្រាម នាមយ៉ាងណា ក៏ឥតតក

៦៤០– ទោះសង្គ្រាម បច្ចាមិត្ត ច្រើនក៏ដោយ ។

ខ្ញុំសែនខ្លាស នឹងតម៉ាស ទះមួយដៃ

រៀនក្បួនក្រៃថ្ងៃ ប្រទាធារ ជាគំរោណាយ

គម៉ាសទឹង គុំជាខិច្ច ទុកពេលក្រោយ

ក្មានគិតឲ្យ ផល់អាយុ ខ្ញុំចាស់ស្លោះ ។

៦៤១– សក់ស្កូវគស់ ហេតុតាគ្រោះ តែចម្បាំង

ឈាមនេះខ្លាំង បានជួយស្តេច ផុតពីគ្រោះ
ដៃនេះឯង ដែលគេក្រេង ស្ទើរតាំងអស់
ស្រាប់ពេលនោះ ធ្លាក់អន់ខ្សោយ បាក់កន្ទង ។
កូនប្រុសមួយ បានពេញជួយ ពេញចិត្តខ្ញុំ
រូបរាសម ផលខគរ ខឹនក្សត្រថ្ងៃ
រាសម្លាប់ លោកគរមាស ឥតស្មើបង
លើកដម្លៃ ឈានខ្លាសខ្ញុំ ដោយសារពេ ។
ចិត្តក្លាហាន កូនខ្ញុំបាន បំពេញកិច្ច
បានសម្រេច ខ្ពុំខ្ញុំ ដែលឈឺផ្សា
កិច្ចតាំងនេះ ធ្លាក់មកលើ ខ្ញុំករុណា
ត្រូវជីនថា ខ្ញុំនេះទេ អ្នកបង្គាប់ ។
ខ្ញុំជួបក្បាល ដាក់កំពូល បានបន្ទុំ
ឲ្យកូនខ្ញុំ ជួបជាថៃ ចាំតែស្លាប់
គីវ៉ិឌិក ជាអ្នកធ្វើ ខ្ញុំអ្នកប្រាប់

តម៉ាសស្លាប់ កើមានទោស ឬតតទោ.ប?
បើស៊ីម៉ែន មិនព្រមព្រៀង ម្ដុស្ចិត្ត
ត្រូវនានឹកត ចាំខ្ញុំទេ ទទួលខុស
ខ្ញុំស៊ីប្ដូរ ឲ្យនាងយក ដាក់គេចុះ
ទុកដៃនោះ ននឹងព្ធការ បរើជាតិ ៗ
ខ្ញុំសុខចិត្ត ឲ្យដីកៃ មិនស្ដាយសោះ
ស៊ីរនីព្រោះ កើបនិសេស នៅថ្ងៃទៀត
ស្លាប់ឥតស្ដាយ បើបានខាន មកពិឃាត
ប្ដីខ្ញុំឃ្លាត តែក្ដីយស នៅល្អណាស់ ៗ

ស្ដេច

តាមខ្ញុំគិត ស្ដាប់ពិនិត្យ តាំងពីដោង
ឈប់សិនមាន ចាំថ្ងៃក្រោយ ខ្ញុំជំរះ
នៃបុនសទិ នាំស៊ីម៉ែន យកទៅផ្ទះ
ដុនយៃកខេះ ទុកឲ្យពៅ រុត្រិកមក ៗ

ស៊ីម៉ែន

បំណាច់មក ត្រូវតែរក យុត្តិធម៌

ស្តេច

ខ្ញុំនឹង ហើយនៅផ្ទះ ឈប់យំសោក
៦៧៨– បើចូលផ្ទះ ម៉េះសមទុក្ខ រឹតចេញមក
ក្តីវិយោគ រកឧបាយ ដោះពុំបាន ។

ឈុតទី ៣

...បង្អៀបល្បាត

ផុនសង់ចូលសុំខ្លួនតាមសង់សឹកជួសនាងស៊ីម៉ែន តែ ...ាងមិនព្រម ។ នាងបានប្រាប់គិលវៀរថានាងនៅស្រឡាញ់ ...វ្រ៉ឹកនោះជានិច្ច ស្រាប់តែពេលនោះវ៉ូវ្រ៉ឹកចូលមកក្នុងរឿង ...ាន់ផ្តាច់ជីវិតខ្លួន ឯនាងក៏បានបង្ហើយពាក្យថានាងនៅ ...ស្រឡាញ់ជារាល់ថ្ងៃ ។

វ៉ូវ្រ៉ឹកត្រឡប់ទៅវិញត្រូវបានទទួលធ្វើជាមេទ័ពមួយកង ...បផ្តាប់ទុក ដែលឲ្យទៅបង្ក្រាបការលុកលុយនៃពួកម៉ូរ ។

ភាគទី ១

ដុងរ៉ូឌ្រិក - អិលវៀរ

អិលវៀរ

ចុះពីណា [illegible] ការ ធ្វើអ្វីនុះ?

រ៉ូឌ្រិក

ព្រួយចិត្តណាស់សោកាយកម្ម របស់ខ្លួន

អិលវៀរ

បានពីណា ក្លាហានខ្លួន យ៉ាងនាំមុខ
ឲ្យគេជួប កើតទុក្ខធំ ពុំមានល្ហែ ។
[illegible] [illegible] លោកគាត់ស
ព្រោះឲ្យបាប់ ងំសម្លាប់ គាត់ឬខេះ?

រ៉ូឌ្រិក

ជីវិតគាត់ ធ្វើឲ្យខ្ញុំ កើតខ្មាសគេ

ចិត្តថាទេ　តែដៃខ្ញុំ　មកបង្ខំ ។

គិលវៀរ

៦៨៩– ចុះឯងមក　គិតគេជ្រក　ផ្ទះអ្នកស្លាប់ ?

អ្នកស្លាប់　ឆ្លើយប្អោះ　ហាក់មិនសម

ព្រិក

ខ្ញុំទំមក　ឲ្យគេរក　ខុសត្រូវខ្ញុំ

ចិត្តឥតសុំ　បង់ទៅរស់　សោះសព្វថ្ងៃ

ខ្ញុំស៊ូឆាប់　ជាជាងស្អប់　លើលោកា

៦៩០– យកស្នេហា　មកសារគាត់　ជំរត្តិ

ខ្ញុំទទួល　សេចក្តីស្លាប់　គរគតបី

ដោយដៃស្រី　ដើម្បីឃាត់　ទុក្ខនៃនារ៍ ។

ពិលវៀរ

រត់ចេញទៅ　កុំទ្រាំនៅ　មុខកំហឹង

ចេញពីហ្នឹង　ឲ្យបាត់ស្លាត់　ល្អជាជាង

រ៉ូឌ្រិក

៦៩៩– ទេអិលវៀរ ស៊ូតែទៅ មិនព្រមពាន
ចុកឲ្យខាន រឹតតែខឹង ទាំងទទឹងខ្ញុំ ។

អិលវៀរ

ឯស៊ីម៉ែន កំពុងតែ វិតក្កចិត្ត
ដ / រ៉ូឌ្រិក ចាប់ចេញទៅ ខ្ញុំបារម្ភ
ឯងមកនេះ គេមើលមក ដូចមិនសម
៧០០– ដូចមកផ្គុំ គរកំដៅ ឲ្យរឹតខ្លាំង ។
ដូចស៊ីម៉ែន ទទួលឯង ជាសត្រូវ
ចាប់ចេញទៅ ព្រោះនាងជិត វិលពីពាន
បើហោចណាស់ ត្រូវតែឯង លាក់ខ្លួនបាំង
កុំគតាំង គិតកិត្តិយស ស៊ីម៉ែនផង

ភាគទី ២.

ជុងសក់–ស៊ីម៉ែត–អិលឿរ

ជុនសង់

៧០៩– ខានស៊ីម៉ែន ត្រូវតែខាន ទំប្រយុទ្ធ
ចិត្តឲ្យមុត កំហឹងខាន ត្រូវកខ្វង
ដាវខ្ញុំនេះ ខឹងប្រខ្ញុំ ជួយបម្លង
តាមប៉ុនប៉ង ផ្សងព្យាបាទ ដុនក្រោក
ក្រោមបង្គាប់ ដៃខ្ញុំស្គាប់ មានកម្លាំង
៧១០– ហ៊ានតតាំង ដោយស្នេហា ប្រាកដពិត

ស៊ីម៉ែន

ទុក្ខា !

ជុនសង់

ខ្ញុំស៊ូប្តូរ ដល់ជីវិត

ស៊ីម៉ែន

កុំកាលគិត តាំមើលស្តេច កែខុសត្រូវ ។

ដុចសង់

យុត្តិធម៌ មិនគាបដើរ បានលឿនទេ
គេបង្ខើ ទុកពេលពោស ឲ្យស្ងៀមនៅ
ត្រូវសងសឹក ដោយការុណ ទាន់ក្តៅ ៗ
យ៉ាងឃោរឃៅ ហើយហ័ស ទាន់ចិត្តផង ។

ស៊ីម៉ែន

ខ្ញុំសូមផ្តាំ ត្រូវប្រើថ្នាំ នេះក្រោយគេ
ខ្ញុំសូមផ្ញើ ផុកលើលោក ជួយចម្លង

ដុចសង់

ខ្ញុំអរណាស់ សូមអ្នកនាង កុំខ្វាចហ្មង
ពេលនេះម្តង ខ្ញុំបញ្ចប់ តាំងសប្បាយ ៗ

ឆាកទី ៣

ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

ខ្ញុំសព្វថ្ងៃ　អស់អាល័យ　ដល់ក្តីស្នេហ៍
ដោយសារតែ　មានឈើចិត្ត　ជាប់កន្ទកាយ
ពេលនេះទុក្ខ　មុខព្រួយចិត្ត　ឥតរីករាយ
គ្មានសប្បាយ　ដោយឪស្លាប់　ធ្លាក់ថ្មីៗ ។
៧២៥— ដុនរ៉ូឌ្រិក　ផ្តាច់ជីវិត　ឪខ្ញុំហើយ
ឱ! ភ្នែកអើយ　បង្ហូរទឹក　ជោកដល់ដី
មានតែរូប　តែព្រលឹង　តែចេញខ្លី
តាមតែអ្វី　គ្រប់តែខ្ញុំ　ចេញសង្សឹក!

អិលវៀរ

ស៊ូស្ងៀមទៅ

ស៊ីម៉ែន

រឿងគេក្ដៅ ឲ្យគេខាន
៧៣០– ចាប់ឲ្យបាន ដៃគាក្រក់ ផុនព្រឹក
ខ្ញុំត្រូវតាម ឲ្យឃើញទោស ប្រាកដពិត
អ្នកទៅក្រុង ខ្ញុំត្រូវប្ដឹង តែមេត្តា ។

[illegible]

ផ្គឹមព្រឹក ដាចណេក ផុតគងឯង
តែស៊ីម៉ៃន មិនទាន់ដាច់ គី......?

ស៊ីម៉ៃន

៧៣៨– នៅខ្ទះដែរ កប៉ុន្ត ដោយយល់ថា
គាឈើផ្កា មកបន្ទុំ ឲ្យខ្ញុំធ្វើ ។
ចិត្តស្នេហា នៅប្រាញ់ លើព្រឹក
តែដោយនឹក ឃើញគេហ៊ាន ចំពានលើ
ចិត្តកំណាច ហ៊ានសម្លាប់ ធ្វើបាបក្ដី
៧៤០– បែបគ្រាន់បើ ខ្ញុំក៏គ្រាន់ ទៅវិញដែរ ។

កាំងចិត្តស្រេច ត្រូវខំផ្ដាច់ យកសង់សឹក
បង្អង់ទឹក លែងរវល់ ដល់ក្ដីស្នេហ៍
កាមតណ្ហា មិនគាប់ជួយ ខ្ញុំបានទេ
ត្រូវខ្មាសគេ យកកិត្តិយស ទើបបានល្អ ។

៧៤៩– យល់ថាពិត ផុតពីទុក្ខ ធ្វើមប្រមាត់
ពីបុកកាត់ ព្រោះខ្ញុំគេ បានជាយក្រ
តែពេលខេះ ខ្ញុំយល់ថា ឲ្យពុកមរណ៍
គិតចរ គិតសង់សឹក ទើបបានសម ។

អិលវៀរ

ចិត្តឯងគិត តើសម្រេច ទេ ឬអ្វី ?

ស៊ីម៉ែន

៧៥០– ចិត្តស្រីស្តី ចេះតែមក ប្រើបន្ទំ
ធ្វើម្តេចកើត បើចិត្តខ្ញុំ នៅបារម្ភ
ឆាំតខ្ញុំ ទីងលេត តាមតែដៃ ។

គិលវៀរ

លែងព្រួយនឹក ពីសងសឹក នឹងសម្លាប់
ឈប់ប្រើច្បាប់ យ៉ាងអាក្រក់ ជោគជួបក្តី

ស៊ីម៉ែន

៧៥៩– ខ្ញុំស្តាប់ ខ្ញុំមិនត្រូវ នៅខ្លាចគេ
ទិរិះរេ ដោយឈាមតាក់ ស្រែកហៅហើយៗ
បេះដូងខ្ញុំ ឈឺក្រៀមក្រំ ដោយស្នេហា
សង្ឃឹមថា ច្បាស់ជាទុក្ខ គ្មានល្បៀងឡើយ
តែពេលនេះ ត្រូវបំពេញ ទើបបានល្ហើយ
៧៦០– ស៊ូត្រដើយ ឱនស្នេហា ឲ្យស្ងៀមនៅ ៗ

អិលៈវៀរ

ជឿខ្ញុំចុះ កុំនៅឈ្លោះ នឹងវ្រើក
នាំតែគិត ត្រូវខ្វល់ខ្វាយ ក្រោយក្តៅ
ស្តេចគឹយល់ ធ្វើប៉ុណ្ណឹង ល្មមស្ងៀមនៅ

កុំលោកសៅ ខឹងរឿងប្លែក ចំឡែកនេះ ។

ស៊ីម៉ែន

៧៦៩– ត្រូវសេនសឹក ដំពខ្ញឹក ផល់កិត្តិយស
ស្នេហានោះ មកជាកម្ម ផល់អ្នកនេះ

អ៊ិលវៀរ

ក្រែកចិត្តឯង ស្រឡាញ់គេ ដូចក្មេងនេះ ?

ស៊ីម៉ែន

ឯរឿងនេះ ខ្ញុំខ្វល់ ពិតប្រាកដ ។

អ៊ិលវៀរ

អើបើពិត តើឯងគិត ធ្វើដូចម្ដេច?

ស៊ីម៉ែន

៧៧០– ខ្ញុំសម្រេច កេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឲ្យមិនបង់
ខ្ញុំត្រូវធ្វើ តែបើគេ ប្រែរលត់
ខ្ញុំក៏រត់ លាលោកនេះ ទៅតាមថៃ ។

ឆាកទី ៤

រ៉ូឌ្រិក - ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

រ៉ូឌ្រិក

នែ ស៊ីម៉ែន ឈប់គិតវែង ពីរឿងក្ដី
បើនាងស្រី ចង់កេរ្តិ៍ ការថ្លៃថ្នូរ
៧៧៩— ផ្ដាច់ជីវិត បងទៅចុះ កុំទុកឃ្លូរ
ជាតំរូវ កល់នារី ទៅកន្ទះលោក

ស៊ីម៉ែន

ឱអិលវៀរ ! មើលបងណា ! ស្លាប់ខ្ញុំហើយ !
ពុំធ្លាតើយ អ្នកណាហៅ រ៉ូឌ្រិកមក
ខ្ញុំគ្មានទឹក គ្មានត្រូវការ គ្មានទឹកភ្នែក

រ៉ូឌ្រិក

៧៨០— បងនាំមក កែស៊ីម៉ែន ទឹងសូមទោស ៗ

កុំបន្ទ ខាំបក្ក ហោតុឡេះ

កាណិតខ្ញុំ ខ្ញុំខ្ទេរ ខ្ញុំកំហុស

ស៊ុំម៉ែន

បើខ្ញុំណាក់ ការសេនសឹក ខ្ញុំទីនខុស

ទីនខ្ទាសអស់ បណ្ដាផន គេត្រូវបន្ទា ៗ

វ្រឹក

២៨៩– អូនព្រាលឹន កុំភាលទីន ប្រាទេញាតទន

ស៊ីម៉ែន

មិនបាច់បតី បកនិយាយ តែគោះសា

បេត្បរនៅតុះ ទុកខ្សែខ្ញុំ យំសោក

វ្រឹក

ចាំ ស្នេហា បតិស្នូមថ្លែន តែជួនចាក់ ៗ

ហ៊ុះបនីកប់ច និយាយបច់ កន៍គេះបណា

២៩០– សូមដឹក កាន់ដៅកាច់ កញ្ចនិចាក

យកដីរែក បង់ទៅចុះ ឲ្យធ្លាយបាត់
ទើបបានស្ងាត់ សមចិត្តអូន កំពុងខឹង ៗ

ស៊ីម៉ែន

ដាវដែលកាប់ ដកឲ្យដាច់ ពីចក្ខុ
ឈាមផុតក បានដិតជាប់ លើដាវហ្នឹង
៧៩៩– មិនចង់ឃើញ មិនចង់យល់ មិនចង់ដឹង

រ៉ូឌ្រិក

អូនសម្ងំ មើលឲ្យជាក់ សិននារី ៗ
ឲ្យកំហឹង អូនកើនរឹង ខ្លាំងឥតប្រៀប
ចូលទុរទៀប រីកពេញរាល ដូចអគ្គី
ឲ្យខ្ទុកបង រឹតតែធ្ងន់ ដូចធរណី
៨០០– អូនជីវី កាប់បង់មក កុំទុកទៅ ៗ
លាងឈាមនាង ក្នុងឈាមបង ទើបបានជ្រះ
ឲ្យស្រឡះ ឲ្យស៊ុំប្រាកដ ណាអូនពៅ

ស៊ីម៉ែង

ឱ! ដកផ្កា ចេញឲ្យធ្លាប់ ចុះក្លាយទៅ
កុំខុកខ្មៅ នាំតែខ្ញុំ ម្ដួមៅចិត្ត

ព្រឹក

៨០៩– បងប៉ូវន៍ តាមបំណាន់ អូនសោកី
ដៃទាំងពីរ ស្ទួមឲ្យអូន ផ្ដាច់ជីវិត
បំពេញកិច្ច សម្លាប់បង កុំតាណិត
កុំខឹងគិត ជល់ស្នេហា យើងសោះឡើយ ។
ខ្ញុំអូនខឹង ចិត្តតាក្រក់ គួរឲ្យស្អប់
៨១០– មកទះតប់ ខ្ពុកបង ចាស់ទៅហើយ
អូនដឹងទេ ខ្ញុំពុកបង ខឹងកុំស្បើយ
ហេតុនេះហើយ បានជាបង ចេញកប៉ាន ។
តែម្ដេចម្ដា អូនស្នេហា ពាំឲ្យផាក់
ជាក្ដីស្ព្រត ចិត្តមេត្រី របស់បង

៨១៩– ខោផ្ទួរដើម គ្មានរៀបរេះ ពីខ្លួនល្អន់
ប្រុកខ្ទីន ធ្ងន់ខ្សែផុត ពីម្ខាងទៀយ ។
ពោះស្ពា ធំប៉ុណ្ណា កំប៊ិតបង់
ត្រូវបេញស្មួន ដំខ្លួសនុ ឲ្យធ្លាះល្ហួយ
បំណាច់កើត ជាកូនប្រុស ប៉ុណ្ណោះហើយ

៨២០– មិនប្រសើយ ឲ្យគ្រួសារ គាប់ស្មើ ។
បង់មិនខំ ឲ្យអ្នកជា បង់មនុស្សក្មើ
គេជាន់លើ គ្រប់សន្តិត ធ្លាក់ក្បុងដី
គ្មានហានលើក កូនមួយម៉ាត់ ព្រោះតែស្រី
ទុកតម្លៃ ឲ្យគ្រួសារ គនទៅជាភ័យ ។

៨២១ - ទុកកូនអ្នក ដីវិតប្អូនឲ្យ ព្រោះរូបបង់
ត្រូវអ្នកបង់ សងសឹកជួស កុំឲ្យពោយ
ទុកជាស្រី មានល្បីឈ្មោះ ដល់ជាន់ក្រោយ
ហុចគេឲ្យ ឲ្យតែគូន ចាក់បង់មក ។

អូនស៊ីម៉ែន ត្រូវក្លាហាន កាន់ករុណាមេត្តា

៨៣០- ដែលស្លាប់ទៅ ត្រូវតែអូន ចិញ្ចឹមលោក

ខំឲ្យល្បី សមនាមស្រី [illegible]

ចាំប្អូន[illegible] ក្តីគុណ សង់គ្រួសារ

ស៊ីម៉ែន

ទោះជាខ្ញុំ សត្រូវធំ ខឹងក្រេវក្រោធ

តែគំនិត ខ្ញុំត្រូវបង់ មានផ្ទួនា

៨៣៥- ខ្ញុំស្រឡាញ់ ព្រាំកើតទុក្ខ ផែងកា

ព្រោះតើជា ទេះដាក់ខ្លួន របស់បង ៗ

ការណ៍យកិច្ច បងក្រេក ទៅនក្លាហាន

កិច្ចបងបាន ឈ្នះបងសឹក ដូចបំណង

កិច្ចបងបាន មកជាច្រើន ជាប់ខ្ញុំផង

៨៤០- ពាក្យបុរាណ សមជាច្រើស ស្លាប់ត្រសារ ៗ

ទាំងខ្ញុំវិញ កិច្ចបំពេញ កំដូចបង

ត្រូវតែស្ងួន ល្បងជំនួស លោកបិតា
ឥឡូវនេះ អស់សង្ឃឹម ក្ដីស្នេហា
ចិត្តវេទនា ចាំងប៉ុន្មាន កំលោយ ៗ
- ចេះគ្រោះរឿង ដែលកើតឡើង ស្លាប់ឪខ្ញុំ
ប្រហែលសម ខ្ញុំនឹងបង់ ទៅសប្បាយ
ចិត្តស្នេហា នៅចាំជាក់ ឥតជិនណាយ
គ្មានប្រែក្លាយ ដូចបានថៃ ដូតភ្លែកខ្ញុំ ៗ
ការសេងសឹក ត្រូវតែធ្វើ លើស្នេហា
៨៩០— ខ្ញុំយល់ថា បើអស់អ្នក ខ្ញុំខាតធំ
ករណីយកិច្ច យ៉ាងកាក្រោះ មកបង្ខំ
ធ្វើឲ្យខ្ញុំ ចង់រលាយ ជីវិតអ្នក ៗ
បើដូច្នេះ ត្រូវលែងលះ ពីក្ដីស្នេហ៍
ខ្ញុំជីនដែរ បេះដូងបង ទៅជាក
ឯរូបខ្ញុំ ចិត្តស្នេហា នៅចាំជាក់

លើរូបអ្នក ដែលខ្ញុំផ្សង ជាយូរហើយ ៗ
បងស្រើក បំពេញក្តី យ៉ាងពេញលេញ
បានបញ្ចេញ សមចិត្តប្អូន កុំកន្តើយ
ឯខ្ញុំវិញ ក៏ដូចគ្នា គ្មានខុសឡើយ
៨៦០– តែងតែអើយ ខ្ញុំធ្វើខេះ តម្រូវបង
ស្រើក
តាំងឲ្យក្រាស់ កុំក្រឡេះ បងផ្លាស់ប្តូរ
ការថែថ្នូរ បានបន្ទុំ ចិត្តនួនល្អង
ឲ្យស្លាប់ កាប់ក្បាលខ្ញុំ កុំខ្លាចហ្មង
ឯរូបបង ក៏សុខចិត្ត អតមានស្តាយ ៗ
៨៦៤– កុំទុកនៅ មុខធ្វើទៅ កុំខ្លាចចិត្ត
ផ្តាច់ជីវិត សមរូបបង ក្រែកសប្បាយ
កុំទុកយូរ កេខុសត្រូវ នាំវែងឆ្ងាយ
គាបលោយ សងសឹកអ្នូន លើទោសបង ៗ

បើជីវិត ចង់ដាច់បុក ស្លាប់ហើយ

៨៧៨- ក្រោកអរណាស់ ស្ទាបជាយដៃ អូនខ្លួនល្អង

ស៊ីម៉ែន

នៃរ៉ូឌ្រិក ចង់ទៅចុះ ឈប់សាសង

ខ្ញុំនេះហាន មិនមែនអ្នក ឃាតកទេ

តើចិត្តខ្ញុំ ហ៊ានចូលសុំ ជីវិត ឬ ?

ខ្ញុំផ្ញើនេះ ត្រូវតែបង់ ខំរិះរេ

៨៧៩- ការសងសឹក ត្រូវតែគិត រក្សាក្ដី

កុំប៉ុន្តែ ចិត្តខ្ញុំគ្មាន ផ្តន្ទាបង

រ៉ូឌ្រិក

ឯស្នេហា លើដីក៏ នៅជានិច្ច

ដោះឈកលកិច្ច ចិត្តអូនឯង កំព្រមផង

អូនស៊ីម៉ែន ចាំឲ្យជាក់ ពាក្យប្រុសបង

៨៨០- ល្អកខ្លួន គួរត្រង់ត្រាប់ ចាប់យកខុត ។

ខែអូនស្រី មិនក្រើនខ្លួន ដែលណា

មកប្រហារ ជីវិតបង សងផ្កា

ត្រូវវៃផអូន ចេញខ្លួនបង ឲ្យសមមុខ

ទើបជ្រះទុក្ខ ដូចគោលបង សងសឹកនោះ ៗ

ស៊ុំមែន

៨៨៩— ខ្ញុំមិនគាប យកគំណប់ នេះទៅល្បួង

កាន់តែបង មានកម្លាំង ធ្វើទៅចុះ

បើខ្ញុំធ្វើ តាមគ្រូ នេះមិនខុស

ឈ្មោះថាំណោះ មិនស្មើទុក ខ្ញុំទេបងៗ

ស្តាប់ឲ្យច្បាស់ ពិតតែឈ្មោះ ដូចគ្រាប់ថ្ន

៨៩០— ត្រូវដឹងថា អ្នកខ្ញុំទៀត កំភ្លាដប់ង

ចង់ផ្ដន្នា តិស្នេហា របស់បង

ព្រិខ្ញុក

ឱ ! នួនល្អង ត្រូវតែគិត

ហៃនឹងគន្ធា គឺស្នេហា យើងទៀតទៅ
កិច្ចនេះត្រូវ តែអូនស្ងួន ខានសម្លាប់
៨៩៩– កឿនឡើងអូន ផ្តាច់ជីវិត បងឲ្យដាច់
បង់នឹងព្រាច់ ឲ្យអូនដឹង យល់មិនខាន
សប្បាយចិត្ត ផុតបើគិត ដោយបានស្បើយ
ស្លាប់ដោយៈ ទន់ត្រជាក់ អូនកល្យាណ
ជាជាងរស់ នៅលើដី ចាំរីខាន
៩០០– ទេស្មាន ផល់រូបអូន ជាសត្រូវ

ស៊ីមៃន

ខ្ញុំផុតខ្ចើម ស្អប់អើម បងសោះឡើយ
តើល្មមហើយ ខ្ញុំអង្វរ សូមចេញទៅ

វេរ៉ូនិក

ម្តេចមិនធ្វើ ប្តីអូនខ្លាច ពាក្យតាស្រូវ
អូនធ្វើទៅ ព្រោះតោសបង ដល់ទុក្រិត្ត

៩០៨– ណែនវល់ ឈប់គិតខ្វល់ រឿងស្នេហា
ក្រែងគេថា បងមកនេះ បន្តិចចិត្ត
ឲ្យអូនស្ងៀម ណែនប្តូរផ្តល់ ឈប់នឹកគិត
កោសំព្រេជួ ត្រូវតែអួច សម្លាប់បង ។
ស៊ីម៉ែន
ផុតបានការ ខឹងប្រហារ ជីវិតនោះ

៩១០– ទុកឲ្យសេ លើកពត្រ័យ ក្តុកខ្ទង់
ចិត្រប្តីង កែខ្ញុំសុយ បងថៃផង
លើរូបបង ស្នេហាខ្ញុំ នៅឆ្ងាយខ្លួន ។
សូមបេញទៅ នៅនាំក្តៅ មួយចិត្ត
កែភាណិត សូមបងដើរ ប្រយ័ត្នខ្លួន

៩១៨– ក្រែងគេឃើញ គេជៀលគួរ មកផលប្តូរ
វៀវិក
ស្លាប់ហើយសូន !

ស៊ីម៉ែន

ចេញៈទាំបន៍

រ៉ូឌ្រិក

អ្នកគិតម្តេច ?

ស៊ីម៉ែន

នោះស្នេហា ដំណើរណា មកលាយឡំ

ត្រូវតែទំ តាមសន៍សឹក ឥតបានត្រួច

ហៃម្តេចម្តា ការផែលខ្ញុំ គិតមកស្រួច

៩២០— ជន់ដាំខ្លួ ឲ្យក្លូនោះ បាត់លាយ ៗ

រ៉ូឌ្រិក

កាមតណ្ហា !

ស៊ីម៉ែន

នោះហេតុណា ក៏ខ្ញុំកជួន

រ៉ូឌ្រិក

ទុក្ខាឃើញសុខ ព្រោះតែឯ តាំងពីកាយ

ស៊ីម៉ែន

ជ័យមង្គល ជិតសម្រេច ប្រែបែកខ្លាយ

វ៉្រើក

អន្តរាយ ដូចខ្យល់ព្យុះ វាយកំទេច ៗ

ស៊ីម៉ែន

៩៦៥– ឈើផ្កាពេក

វ៉្រើក

ស្តាយអនេក អស់តើង

ស៊ីម៉ែន

ចុះស៊ីប្រើន និយាយអ្វី ក៏មិនស្រេច

វ៉្រើក

ចង់សូមលា ជាអវសាន បញ្ចប់កិច្ច

បងមិនភ្លេច តាំងខ្លួន សង់ស៊ីកម្ពុន ៗ

ស៊ីមីន

អាញ៉ីញញុះ　កុំគារឡាះ　ណាំច្រូសថ្ងៃ

៩៣០- កុំគាលំយេ　ស្រមែយទឹក　យកដល់បួន

តែខ្ញុំផ្ដាំ　សូមឲ្យបង　រក្សាខ្លួន

សូមជឿអូន　ថាចិត្តខ្ញុំ　ត្រង់នឹងបង ។

គិលរៀវ

ហៃអ្នកនាង　ខ្ញុំតែងមាន　ជាធម្មតា

កល់រូបា　ជឿសមិនផុត　ពីខ្ញុំហោង

ស៊ីមីន

៩៣៥- ខ្ញុំខ្ញុំនេះ　ខ្ញុំជួនព្រៃ　ពេកកខ្វង

ឈប់សាសង　ខ្ញុំឲ្យខ្ញុំ　យំឯកា ។

ភាគ ទី ៥

ជុំងឺយ៉ែក

មិនដែលសោះ មកក្រេបសេ ជាតិសព្វគ្រា
តែខ្វល់ខ្វាយ ដោយលាយឡំ និងព្រួយចិត្ត
ក្ដីបារម្ភ ក្នុងរឿងនេះ ឱ្យព្រួយគិត
តាមប្រកិត ចូលប្រឡប់ ក្នុងកំណរ ។
ខ្ញុំសប្បាយ តែមានលាយ និងការភ័យ
ខ្ញុំស្រម័យ ជាគរមាស ប្រាស់ជាមរណ៍
ដូចឃើញផែ ទៅសងសឹក ឱ្យខ្ញុំអរ
កិច្ចបវរ ខ្ញុំពីមុន ឥតបានការ ។
ឈឺចិត្តណាស់ ដោយខ្លួនចាស់ គ្មានកម្លាំង
មុខស្លឹកស្លាំង ខ្លួនទ្រុឌទ្រោម ដោយជរា
ព្រួយបារម្ភ គ្រប់កន្លែង គ្រប់វេលា

លូកស្រក់ តាំងឯកូន បានស្រែកសោ
ការប្រឡំ ធ្វើឲ្យខ្ញុំ រំភេសង្ស័យ
៩៨០– តែមិនភ័យ ឱកជាកូន មិនតែតោល
ប្រើគមោស ច្បាស់ជាស្លាប់ បាត់អន្ទោល
តែខ្ញុំខ្វល់ ក្រែងរំគ្រឹក ជាប់ដៃគេ
ឲ្យ ខ្ញុំខ្ញុំ ខ្ញុំប្រឡំ ទេឬដឹង?
ក្តីតឹង គិតតែមួយ គ្មានវៀបវៃ
៩៨៥– ដោយរំភើក ខ្ញុំភតភ័យ ក្តីសោះទេ
ឲ្យ បុត្រស្នេហ៍ ខ្ញុំតឹង លើរូបកូន

ឆាកទី ៦

ដុងឌៀក ដុងរ៉ូឌ្រិក

ដុនឌៀក

កូនសម្លាញ់ៈ ព្រះជួយគេញ ឲ្យឃើញឯង

រ៉ូឌ្រិក

ហ៊ឺ !

ដុនឌៀក

កុំសង្រេង ណាយសប្បាយ ណាបុត្រស្ងួន
អញសរសើរ ដែលបើឃើញបាន មកជួបជួន
៩២០ – រ៉ូឌ្រិកកូន អញគ្មានទីង នឹងឯងសោះ
ការក្លាហាន កូនឯងបាន បំពេញស្រប
បានសម្រេច ដូចវីរៈ ផ្ដេបសេ
កិច្ចកូននេះ ស្មើនឹងកិច្ច ចាំពីអស់

លើកកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឲ្យខ្ញុំថ្កើង ដោយខ្លួនឯង

៩៦៩ — ខ្សែរទគាត បានមកស្លាប លើកកិត្តិយស
ទុនក្បាលខ្ញុំ ថើបថ្ពាល់ខ្ញុំ កុំកោតក្រែង
ដូចជាប្រាប់ ឲ្យកូនយល់ ថាកន្លែង
រឿងដែលឯង បានរំលត់ ដោយគ្មានបាន

វ្រើក

ពីកិត្តិយស ខ្ញុំធ្វើរស់ យ៉ាងថ្លៃថ្លា
៩៧០ — ដោយយល់ថា ខ្ញុំពិតខ្ទឹម រក្សាប្រាណ
ខ្ញុំអរណាស់ នឹងកូនខ្ញុំ ផ្ទឹមពុំបាន
ឲ្យខ្ញុំស្រាន្ត ខ្ញុំហ៊ានប្តូរ ដល់ជីវិត
តោះសប្បាយ តោះរីករាយ ច្រើនយ៉ាងណា
នៅទាមការ កស់សង្ឃឹម គន្លាំចិត្ត
៩៧៤ — ខ្ញុំមិនស្តាយ កិច្ចដែលខ្ញុំ បំពេញពិត
តែត្រូវគិត គេប្រើយោជន៍ ដល់កិច្ចខ្ញុំ

ព្រោះរឿងផង ខ្ញុំស៊ូទៅ ពោលស្នេហា
ពេលនេះណា កំពុងនោះ បង់ខាតគំ
ឈប់ស្រដី ដោយសារទេ ខាតក្រមុំ
១៨០– កិច្ចផលខ្ញុំ ធ្វើជូនឪ ល្អទាំងអស់ ។

ដុតយើក

លើកដំកើង ឲ្យខ្ពស់ឡើង លេខ្ទល
ឯងបានខ្ពស់ ធ្វើឲ្យអញ មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ
ការថ្លៃថ្នូរ បំពោះអញ ល្អដាំនីសេ
ឯរឿងនោះ ទាំងអញគិត ឯងកុំភ័យ ។
១៨៥– អ្នកមានពូជ គាប់បញ្ញួត ពីលាភមបាន
ព្រោះយើងខាន កិត្តិយស ទើបបានថ្លៃ
កុំទៅខ្វល់ លើផែនដី ស្រីច្រើនក្រៃ
តែគថ្លៃ គំកិច្ចមួយ ដែលត្រូវធ្វើ ។
អញប្រាប់ជា ការស្នេហា ជាសម្បារ

ប៉្រឹក

៩៩០– ម្ដេចនិយាយ ថាឲ្យខ្ញុំ ដូចមនុស្សត្រើ
រៀនកិត្តិយស ចំពោះខ្ញុំ គួរបានធ្វើ
បានត្រាលើ សេចក្ដីខ្មាស ថែមទៀតផង ៗ
មិនប៉ុណ្ណោះ ក្ដីខ្មាសនោះ តាមពកពង
ដូចអ្នកចាំក គ្មានការហារ ឥតបំណាន
៩៩៥– ដូចជាខ្ញុំ ហាក់ចិត្តក្បត់ ពីទូទល្អង
ក្ដីប៉ុនប៉ង របស់ខ្ញុំ ផុតក្ដី ៗ
ឲ្យខ្ញុំព្រួយ ឥតគ្មានជួយ ពីរៀនខ្ញុំ
ទុកឲ្យតែ ចង់ឲ្យដាច់ ពីប្អូនស្រី
ខ្ញុំស៊ូស្នេហ៍ ពោះជាគ្មាន សង្ឃឹមក្ដី
១០០០– ពោះបានស្រី ប៉ុមិនបាន ខ្ញុំឥតព្រួយ ៗ
បើជីវិត ខ្ញុំដាច់ប៉ុត ទើបល្អណាស់

ជុនយ៉ក

កុំផ្ដេសផ្ដាស កេកែស្លាប់ ភ្នាទគេជួយ
ស្ដេចឧតរ គេគ្រប់ការ ពេលឯណមួយ
មានក្រោយ ដោយពួកខ្មាំង គិតបួលស្រុ ៗ
១០០៨- ពួកដាក់ម៉ូរ នាំគ្នាមក តាមទន្លេ
សព្វថ្ងៃនេ កំពុងតែ កើតវិត្តក
ពូកែស្រែត ឃើញតែយំ ព្រួយកើតទុក្ខ
ទៅទាំមុខ ។ ផ្ដួសផ្ដើម កើតកូនហើយ ៗ
តែឯងទេ កញ្ញឡើម ក្នុងយោធា
១០១០- បង្ក្រាបក កុំឱ្យម៉ូរ ដើបរូបឡើយ
បើបង់ផ្ដាច់ ត្រូវឯងដាច់ ត្រង់នេះហើយ
កូនប្រុសអើយ ស្លាប់ល្អណាស់ ចំពោះស្ដេច ៗ
បើរួចក្ដិក នៅជីវិត បានមកវិញ
ច្បាស់ជាពេញ ដោយគ្រឿងយស បំពាក់ស្រប
១០១២- កុំញញើត ក្នុងសង្គ្រាម កាយឱ្យខ្លួន

នោះទើបស្ដេច ព្រមអត់ទោស ឲ្យពុំមាន ។
ត្រូវយល់ថា ផ្លូវស្នេហា របស់ឯង
អាងស៊ីមិន ច្បាស់ប្រាកដ កុំខ្វែងបាន
នេះកិច្ចមួយ ដែលអញជួយ ឲ្យឯងស្រាន្ត
១០៨០- បើស្ដាប់បាន ត្រូវឯងឈប់ និយាយទៀត ។
ពេលវេលា ថ្ងៃណាសំណា កូនព្រលឹង
ត្រូវឯងប្រឹង តែប្រញាប់ ចាប់ទ្វឃាត
មកតាមអញ ទៅប្រយុទ្ធ ដើម្បីជាតិ
ឯងមានអាយុ ជិតស្រណោក គរមាំសបាន ។

ឈុតទី ៤

សង្ខេបឈុត

នាងស៊ីម៉ែនបានដឹងថា រ៉ូឌ្រិកមានជ័យជំនះ ។ ព្រះបេស្កាមានបន្ទូលសរសើររ៉ូឌ្រិកដែលបានងារជា «ឡឺស៊ីដ»

ដើម្បីចង់ល្បងចិត្តនាងស៊ីម៉ែន ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលប្រាប់នាងថា រ៉ូឌ្រិកស្លាប់ទៅហើយ ៖ នាងប្រែទឹកមុខស្រពោន ។ ក្រោយមកនាងស៊ីម៉ែនបង្កើតឲ្យមានចម្បាំងរវាងដុនសង់ជាមួយរ៉ូឌ្រិក ដើម្បីទឹងកើសក្ដិ ។

ភាគទី ៣

ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

១០២៩– ពិតឬទេ ពាក្យដែលគេ និយាយនោះ?

អិលវៀរ

គេតាំងពីសម ពោលសរសើរ គ្រប់ៗគ្នា
គេសប្បាយ បានចាកផុត ពីវេទនា
ព្រោះដោយសារ កិច្ចប្រឹក ថ្លៃថ្លាដែលណាស់ៗ
ពួកជាតិម៉ូរ ពុំគេចផុត បានយូរលង់
១០៣០– ដ្បិតមិនបង់ នៅតយុទ្ធ ក្នុងក្តីខ្លាស
បីម៉ោងគត់ មកជំនះ ដោយរហ័ស
ពួកយើងឈ្នះ ចាប់ស្តេចវា បានពីរជន ៗ

ស៊ីម៉ែន

ព្រឹកនេះ ចូរខ្ញុំនាំណាស់ ឲ្យគេស្ងួន

អិលវៀរ

គេកោតក្រែង ដោយស្នាដៃ ខ្ញុំកន្ទុន

១.០៣៥ - ស្តេចពីរនោះ ត្រូវទៅជាប់ ក្នុងចំណង

ស៊ីម៉ន

ប្រាប់ខ្ញុំផង ដំណឹងនេះ បានពីណា ។

អិលវៀរ

បានពីក្រស្ត ផ្សាយពេញពាស យ៉ាងអធិក

លើកវ្រិក អ្នកមានគុណ លើវង្ស

ស៊ីម៉ន

ចុះបើស្តេច ខកដូរឈ្មោះ ជាយ៉ាងណា ?

អិលវៀរ

១.០៤០ - ដោយមានការ ផ្ទុះព្រឹត្ត មិនទាន់មក ។

លោកផុតផែក ករខេរិក កិច្ចសម្រេច

ក្រាបទូលស្ដេច ពីស្នាដៃ ក្រនឹតកេ
បានលើកស្ទួយ ជួយដោះទុក្ខ គ្រប់ប្រកល្ហក
ផុតលាមក បានសប្បាយ ដោយរ៉ូឌ្រិក ៗ

ស៊ីម៉ែន

១០៧៩— ពេលប្រយុទ្ធ តើមានមុត របួសទេ ?

គិលបៀរ

មិនជីនដែរ ម្ដេចក៏អាន ប្រែទឹកចិត្ត

ស៊ីម៉ែន

ដោយស្នេហា ទៅលើគេ ខ្ញុំភ្លេចគិត
សប្បាយចិត្ត ដោយឃើញឫទ្ធិ គេផ្ចូច្នះ ៗ
កច្ឆួលដ៏សក៏ ក្រោកឡើងនឹក ដល់គេក្ដៅឈ្មោះ
១០៨០ - កិត្តិយស ត្រូវឯងទិន ក្នុងរឿងនេះ
ពិតតែឫទ្ធិ ដុនរ៉ូឌ្រិក ខ្លាំងដល់ម្លេះ
ត្រូវត្រិះរិះ ថារ៉ូឌ្រិក សម្លាប់ឪ ៗ

ឃើញទោគាំ កើតសោកសៅ ខឹកព្រួយចិត្ត

ដូចឃើញប្តី ញាប់ដុំខ្លាំង ច្បាំងសត្រូវ

១០៥៩- ប្រជាកស្ត្រ ញាប់ស្រឡាញ់ កាលរស់នៅ

ពេលខេរក្តៅ ខ្ញុំទៅរក ទោសទុក្រិដ្ឋ ៗ

អញ្ញរពឹង រលើងងីញ្ញីនី - ណាករោគាំ

ត្រូវសារព្រាវ កេកេក្តិះឈ្មោះ ឱ្យបាននិក

ពោះស្នេហា មកយាំនណា ឯងគុំគិត

អិលវៀរ

១០៦០- ឈប់បន្តិច ព្រះអង្គម្ចាស់ យាន់មកហើយ ៗ

ភាគ ទី ២

រាជបុត្រី - ស៊ីមែន - ឡេអូនរ - អិលវៀរ

រាជបុត្រី

ខ្ញុំមកនេះ យកភ្លើងនេះ ឲ្យស៊ីម៉ែន
ខ្ញុំមិនមែន មកលួងលោម ឲ្យឯងល្ហើយ

ស៊ីម៉ែន

សូមក្រុបរស ជាតិសប្បាយ ឲ្យបានស្បើយ
អ្នកម្ចាស់អើយ ក្រៅពីខ្ញុំ គេសប្បាយ
១.០៦៩– ខ្ញុំស្លាប់ ដូចជាគ្រាប់ ជាប់ស្នេហា
ខ្ញុំនេះណា មុខកើតទុក្ខ ព្រួយខ្វល់ខ្វាយ
ទោះរួច្រិក បំរើស្តេច ឥតផិនណាយ
តែស្អប់កាយ កាក្រក់នោះ ប្រៀបពុំបាន

កជបុត្រី

ជុំវ្រិក ពិតប្រាកដ មានបុត្រី

ស៊ីម៉ែន

១.០៧០– សត្វទិសទី ពួតលំសោ- ក:វិញ្ញាណ
គ្រប់ជំពន់ តែងសរសើរ ពីក្សាបាន

តែខ្ញុំគ្មាន　បិត្តស្នេហា　បន្តិចសោះ ។

កផបុត្រី

នែនាងស្រី　ទៅវិនគ្បី　ខឹងឃោសនា

កស្ត្រប្រជា　គេសរសើរ　គ្រប់ទាំងអស់

១.០៧៨– កិច្ចប្រឹក　ដែលខំធ្វើ　លើកកេរ្តិ៍ឈ្មោះ

គឺតែព្រោះ　ចង់ដំកើង　ដល់ឯងដែរ ។

ស៊ីមិន

ចំពោះខ្ញុំ　ខ្ញុំតែដំ　ទាំងជួបក្អែង

ហើយដំកើង　ឈ្មោះប្រឹក　រឹតឡើងទ្វេ

ខ្ញុំឃើញខាត　បើសិនខ្ញុំ　មិនបានទេ

១.១៨០– ឱ! ក្ដីស្នេហ៍　ធ្វើឱ្យខ្ញុំ　គ្មានសប្បាយ ។

ឃើញគេល្អ　កើតគំនុំ　រឹតតែគេះ

តែពេលខ្លះ　ករណីយកិច្ច　មិនឃ្លាតឆ្ងាយ

ទោះស្នេហា　ធំប៉ុណ្ណា　មិនត្រូវស្ដាយ

តាមផ្ដាច់កាយ វៀរទុកនេះ ពាល់តែបាន ។
រាជបុត្រី

១០៨៩– ពីដើមពិត ឃើញថាកិច្ច ឯងគ្រាន់បើ
ឯងទំនើ សមជាស្រី ចិត្តកល្យាណ
គេគ្រប់គ្នា គោរសរសើរ ពីក្លាហាន
តើឯងស្មាន បានសម្រេច ទេឬអ្វី?
ឯងត្រូវគិត ថាវៀរទុក ជាទីពឹង

១០៩០– ឯងត្រូវដឹង ថាគ្រប់ក្សត្រ តែងមេត្រី
ជាចង្កោល ដល់កាស៊ូយ ឥតព្រួយអ្វី
ស្ដេចផែនដី កំយល់ព្រម សុខចិត្តដែរ
បើឯងស្លាប់ ចាំខ្ញុំប្រាប់ ណាស៊ីមែន
កិច្ចដែលឯង ចំណើនេះ ឥតផលទេ

១០៩១– តាមសង់សឹក ជួសផុត ទិនទីនេ
ប្ដូរស៊ីម៉ី ចាតុម្ម ឲ្យសត្រូវ?

ណ្ហើយស៊ីម៉ែន ត្រូវតែឯង ព្រមរៀបការ
នឹងអ្នកណា បានសម្លាប់ ជីវិតអ៊ី
បើមិនព្រម សូមឯងដក ស្នេហាទៅ
១.១០០— ហើយទុកនៅ រូបប្រិក ឲ្យខ្ញុំផង ៗ

ស៊ីម៉ែន

កិច្ចខ្ញុំនេះ គ្រាស៊ីនេះ ឥតសីមា
តែស្នេហា នៅតែមាន ជាប់ចំណង
ទោះបីស្លាប់ ហើយនឹកស្ត្រ កោតក្រែងផង
ត្រូវខ្ញុំប៉ង តាមពាក្យបាទ ឲ្យឥតក្ដយ ៗ

ឆដបុត្រី

១.១០៥— ល្អពន្លឹក ឯងសងសឹក ជំនួសអ៊ី
កិច្ចសន្ធៅ ចង់បានក្បាល ថ្ងៃណាណាយ
មានតែមួយ ក្បាលផ្តាច់ល្បី ខ្ចីខ្ចួខ្ចាយ
កស្ត្រសព្វាយ ជោះក្លាហាន ក្បាលនេះមែនៗ

ទៀងខ្ញុំទៅ   បើចង់ត្រូវ   គឺស្នេហា

១.១១០– ព្រោះរង្គា   ច្បាស់តម្រូវ   លើស៊ីម៉ែន

លាសិនហើយ   ពីរឿងនេះ   គិតមែនទែន

ស៊ីម៉ែន

ព្រួយពុកណែន   ផែនស្នូណា   ព្រោះចេញចាច់ៗ

ភាគ ទី៣

ស្ដេច - ជុងយ៉ែក - ជុងអារីយ៉ាស - ជុងវ៉ូទ្រិក

ជុងសង់

ស្ដេច

អ្នកក្លាហាន   គង់សន្ធាន   ត្រូវសារថ្វី

១.១១៨– លើកជោគជ័យ   ផលកាស្ទួយ   មានរំពឹង

កាត់កេឈាម   ពាស់ពូកណា   កង្ខាំងរឹង

កិច្ចពេលហ្នឹង ឯងចំពេញ ហ៊ានជាក់ស្តែងៗ
ពេលនេះរដ្ឋ បានចាត់ផុត ពីពួកខ្មាំង
ដោយកម្លាំង ឫទ្ធិតេជៈ របស់ឯង
១.១២០— ពួកជាតិម៉ូរ ក៏ដកខ្លួន ដោយកោតក្រែង
ព្រមទាំងឯង បានចាប់ស្តេច ពីរមកផង ៗ
ស្តេចពីរនេះ បានត្រិះរិះ ដាក់ស្នាន
ឲ្យឯងកាន់ ឈ្មោះ "ឡឺស៊ីដ" ល្អកន្ទន
ប្រៀបដូចស្តេច ដែលមានឫទ្ធិ ចេះគ្រប់គ្រង
១.១២៩ សមហើយហោង ដល់រូបឯង មានអំណាច ៗ
ឈ្មោះឡឺស៊ីដ សមក្រែក មានថ្ងៃដៃ
នៅក្រែងភ័យ ដូចតូឡែង ឬក្រើណាដ
ខានហើនណើប តែងក្រញូក្រាប ក្រោមទុកេ
ហើយខ្លួចខ្លាច ស្តាប់រូបឯង ដូចស្តាប់ខ្ញុំ

១.១៣០– ព្រះករុណា ទូលបង្គំ ភាសគេណាស់
រឿងតែផ្កាស មិនគួរកើត ឡើងផលធំ
មិនគួរសោះ ទទួលទារ ដែលមិនសម
ទូលបង្គំ ខ្ញុំធ្វើនេះ គឺធម្មតា ៗ
ដោយក្លាហាន ដែលខ្ញុំបាន កើតជាប្រុស
១.១៣៩– ស្លាប់ទៅចុះ ចំពោះជាតិ ខិនរង្គ
ករណីយកគូ ខ្ញុំ រណ៍ ផតប្រាជ្ញា
ស្តេច
គ្មានអ្នកណា អាចធ្វើបាន ប្រហែលឯង ៗ
មិនដែលយល់ លទ្ធផល បានល្អសោះ
ណ្ហើយទៅចុះ ព្រមទទួល កិច្ចយ៉ាំងសែន
១.១៤០– សុខចិត្តឱ្យ គេសរសើរ ដោយដាក់ស្តន
មើលងូរឯង រៀបរាប់ប្រាប់ រឿងនោះផង ៗ
វ្រិក

ព្រះករុណា សីនយល់ថា ការគ្រោះថ្នាក់
ដែលធ្លាក់ មានញាប់ញ័រ ក្រៃកន្ទួន
ពួកមិត្តខ្ញុំ មូលប្រជុំ បានជួបជន
១.១៤៩– បញ្ចប់វេន ឆ្លងជីវិត ក្នុងក្តីស្លាប់ ។
សូមព្រះឥន្ទ [illegible] ដល់ក្លាហាន
ដែលខ្ញុំបាន យកទៅប្រើ ឥតសុំច្បាប់
នៅមុខខ្មាំង ដែលប្រុងប្រៀបរៀបចាំស្រាប់
សូមចាំស្តាប់ អភិជន្ម ទូលបង្គំ ។
១.១៥០- ខ្ញុំសុខចិត្ត បង់ជីវិត ក្រោមម្ចាស់
បោ..ភ្នំនិលណស បើខ្ញុំស្លាប់ ហើយក្រមុំ

ស្តេច

ក្រុងដ្ឋង អាចលើកលែង ស្រេចលើខ្ញុំ
វង្សាពុំ ហ៊ានប្រហប់ យកទោសទេ ៗ
ពោះស៊ីមែន ប្តីប្រាប់ខ្ញុំ ខរៀបរាប់

១.១៥៩-គ្រាន់តែស្តាប់ ល្បងលោមនាង ឲ្យបានល្អ
ឯងជឿខ្ញុំ ក្រវ៉ឹងឯងតាម ប៉ុនប៉ងស្នេហ៍
រ៉ូទ្រិក
ខ្ញុំផ្ដាំ គ្រូមយោធា ក្នុងពេលនោះ ៗ
ពួកទ័ពយើង បានជឿនឡើង រុលទៅមុខ
ឥតមានទុក្ខ តែងក្លាហាន ឥតខ្លាចសោះ
១.១៦០-ទៅប្រាំយេ តែទៅជួប ទៅឯណោះ
ទ័ពចាំងអស់ បានបីពាន់ នៅឯវៃ ៗ
ពួកគាត់ខ្លាច ក៏អាចមាន ចិត្តក្លាហាន
ហើយខ្ញុំបាន លាក់ពលយើង ពួនខ្លះផែរ
អ្នកឯទៀត ក្រាបស្ងៀមស្ងាត់ ឥតញញួរ
១.១៦១-ក្រោមលោកវិទ នៅចាំមើល អាពួកយួន ៗ
ពួកទាហាន ចិត្តក្លាហាន ប្រុងប្រៀបស្រេច
ស្រាប់តែលេច ឃើញខាក់ ក្នុងសាគរ

ទឹកភ្នែក ហូរធ្លាក់ ឡើងគ្រប់ប្រះ

ព្រោះស្រូវ ឡើងផល់ផ្លែ ពោរពេញខ្ចា ៗ

១.១៧៨–គ្មានអ្នកយាម ចាំចាំក្រៀម ឈររមើលសោះ

យើងចាំងអស់ នៅតែស្ងៀម ក្មុហកក

ពុំគ្មានទឹក គិតសង្ស័យ ដល់តិចណា

ព្រោះនាំគ្នា ដើរតម្រង់ មករកយើង ៗ

ស្រាប់តែភ្លូក យើងក្រោកក្លាយ គ្មានសល់នាក់

១.១៧៩–ដូចជាភ្ញាក់ ស្រែករំពង ចាប់កាំភ្លើង

ពួកស្រលពួន កន្ទាក់ ស្ទុះក្រោកឡើង

ទើបពួកយើង ចាប់ផ្ដើមបាញ់ ចូលសំឡុត ៗ

ពួកម៉ូរកើយ តក់ប្រញាយ ប្រជល់គ្នា

ពន្លឺកន្ទិក អស់ពេញ ខិនប្រយុទ្ធ

១.១៨០–ពាក់ជ័យ ដាក់មេដាយ តែមិនស្លុត

យើងចិត្តមុត ដេញតាមពួក ដល់កន្ទឹក ៗ

ក៏មិនអាច កកើតបាន ជាកម្លាំង

យើងភាមបង្ហាញ ដេញកាប់ក៏ ជាពន្លក

ពុកមាម្សូ មិនជាក់ គសំសន្ធឹក

១.១៨០— ទើបក៏ទឹក ព្រួតគ្នាក៏ ផ្ដុំជាថ្មី ។

មេក៏ទំ ជួយបំបាក់ ការភ័យខ្លាច

ឱ្យអង់អាច ប្ដូលប្រយុទ្ធ កាប់វិញទី

ឆត្តកយើង ចូលប្រឡូក ពេញទឹកដី

ឥតមានភ័យ ដោយអាវុធ ជាប់ទៅកាយ ។

១.១៩០— ឃើញតែឈាម ហូរហាម ដូចជាបឹង

លាតសន្ធឹង លើពសុធា នាំចាំងឡាយ

ដូចកន្ទេល ទីគោរព អ្នកឃ្លាតឆ្ងាយ

ការអន្តរាយ ក្នុងពេលនោះ រាប់ពុំបាន ។

ពួកជាតិម៉ូរ ធ្លាប់ពូកែ ក៏អស់អួត

១.១៩៥— ឈប់ប្រកួត ធ្លាក់ក្នុងល្បិច ចង់ប្រែប្រាណ

ខ្ទះប្រួស ខ្ទះស្រែកថ្ងូរ ខ្ទះវែកហែន
ក្រាំកុំជួន ក្តីសង្គ្រាម យ៉ាងស្ងប់ស្ងែង ។
ឯក្សាបាន នៅតែមាន ខាងពួកយើង
រឹតចូលឡើង ដេញសត្រូវ ឥតកោតក្រែង
១២០០– ទើបពួកម៉ូរ អស់សង្ឃឹម ខឹងប្រឹងប្រែង
ថយចេញឯង បាត់ក្លាហាន ខឹកថាពាញ់ ។
មួយស្របក់ ពួកយើងរត់ មកជួយទៀត
ពួកម៉ូរឆ្លៀត ឡើងនាវា យ៉ាងគ្នានគ្នាញ់
កាត់ខ្សែ ចូលប្រញាប់ ក្រែងយើងចាញ់
១.២០៥–ដើមគ្របាញ់ មាត់ជីស្រែក ខ្ញុំរំពង ។
រត់គ្មានគិត ចោលស្តេចវា ឲ្យនៅច្បាំង
អស់គ្នីខ្ញុំង ដោយសល់ពល កិតចង
យើងចូលចាក់ កាប់សម្លាប់ តាមបំណង
វាហ៊ានថ្សង ប្តូរជីវិត ជាតិកាផែរ ។

១.២១០ – ខ្ញុំទូលស្តេច ឲ្យឈប់ដេរ តែមិនស្តាប់
ពួកម៉ឺរស្លាប់ ដួលផ្កាប់ផ្ងារ ដូចខ្មោចឆ្កែ
អស់សន្ធឹម ទើបស្តេចសួរ «អ្នកណាមេ?»
ខ្ញុំប្រាប់គេ ថារូបខ្ញុំ គេក៏ឈប់ ៗ
ខ្ញុំបញ្ជូន ស្តេចពីនោះ ថ្វាយព្រះឥន្ទ្រ
១.២១៨ តាមបំណាន់ ព្រះករុណា ស្តេចយល់គ្រប់
អស់អ្នកច្បាំង ឯសង្គ្រាម ក៏បញ្ចប់
រឿងគ្រប់[illegible] បានបំពេញ ជា[illegible] ៗ

ភាគទី២

ស្តេច - ធុងប៉ែក - ធុងវ៉ូគ្រិក - ធុងអារ៉ាយ៉ាស

ធុងអាឡុង . ធុងសង់

ព្រះករុណា នាងស៊ុំម៉ែន តាមមកប្តូរ

ស្តេច

មិនបង់ដឹង រឿងអាក្រក់ នោះទៀតទេ

(មានបន្ទូលកាន់ព្រឹក)

១៦២០— ទៅសិនចុះ កុំឲ្យនៅ មើលមុខគេ

គិតថ្ងៃម្ខាងនេះចេញ ចូលមកពេលនេះ (ស្តេចចេញព្រឹក)

ជុនយ៉េក

នាងតាមជូន តែបន់ជួយ ព្រឹកដែរ

ស្តេច

នាងនៅស្ងៀម ចាំមើលខ្ញុំ ស្ងៀមជាទេ

ភាគទី ៩

ស្តេច-ជុំផៃយ៉ក-ជុំអារីយ៉ាស-ជុំគះង៉
ជុំអាឡុង-ស៊ីម៉ែង-អ៊ីលឿរ

ស្តេច

ចាន់ស៊ីម៉ែន   បានពេញចិត្ត   ក្នុងពេលនេះ
១.២២៩– បើជួបជេះ   សន់សឹកឯង   សឹងសម្រេច ។
ទោះរ្បើក   ឈ្មះពួកម៉ូរ   ក៏ត្រូវស្លាប់
តាមបង្គាប់   ពាក្យបណ្ដឹង   ខ្ញុំកុំភ្លេច
ជុំផៃយ៉កមើល   ទឹកមុខខាន   ប្រែរំពេច

ជុំផៃយ៉ក

កាចងឹងស្រេច   ស្នេហាខាន   នៅនឹកគិត ។
១.២៣០– ព្រះករុណា   ទតទឹកមុខ   ប្រែស្លេកស្លាំង
កាចកំប៉ាង   លាតត្រដាង   ឲ្យឃើញពិត

ស៊ីម៉ែន

រំលឹកស្លាប់ហើយ ?

ស្តេច

ម្តេចចាំសួរពិនិត្យ ?

កុំព្រួយចិត្ត នៅចាំស្នេហ៍ គេទៀតទៅ ។

រូបស្រើក នៅជិតក សេសស្ងួតថ្លៃ

ស៊ីម៉ែន

១.២៣៥– ព្រះក្សត្រថ្លៃ ការសប្បាយ ខឹងសោកសៅ

កាចប្រមុខ បានជួបគ្នា ញ៉ាចចមាចារ

អាពេកទៅ មុខខ្ញុំម្ចាស់ ផ្តាសជួបរេះ ។

ស្តេច

នាងស៊ីម៉ែន ទឹកមុខឯង ប្រាប់ច្បាស់ណាស់

ស៊ីម៉ែន

ព្រះអង្គម្ចាស់ ដោះកែខ្លួន ទូលខ្ញុំម្ចាស់ ?

មានបន្ទូល លើខ្លួនខ្ញុំ គ្រាស្មើរនេះ
កុំដើរពេលនេះ ត្រូវតាមប្អូន គាល់តែបាន ។
បើព្រួក ស្លាប់បានផល ផល់ផ្កា
នោះសមការ សន្សំកម្ម ឥតទុកទាន
កូនខ្ញុំចាស់ ម៉ឺនសម្លាប់ គ្រាតែបាន
កុំឲ្យបាន ព្រួកក្តីណោះ ហាក្រានបើ ។
មិនបង់លើក ឲ្យគិតតាម មានស្មើ
កុំឲ្យល្បី ស្លាប់ព្រោះជាតិ គាប់ប្រសើរ
បង់ឲ្យស្លាប់ ពីរៀនខ្ញុំ ដែលចាំធ្វើ
កុំឲ្យដើរ បានខ្ពង់ខ្ពស់ អ្វីសោះឡើយ ។
ស្លាប់ព្រោះជាតិ មាតុភូមិ តែកិច្ចមួយ
ដែលត្រូវជួយ ដោះទុក្ខថ្វេ ឲ្យបាត់ស្បើយ
ខ្ញុំអរដែរ ស្មើរតែលុប ទោសឲ្យហើយ
ព្រះអង្គអើយ បើខ្ញុំលុប ខ្ញុំទុក្ខការ ។

រូបវង្វៀក សមជាមេ កន្ទំប៉ាំង

.២៥៩– អ្នកក្លាខ្លាំង មានបុណ្យ គោគអស្ចារ្យ

ដោយសង្វេម លើរូបនេះ ខ្ញុំគាបជា

កជវជ្ជ គាបទុកស្មើ ឲ្យខ្ញុំបាន ៗ

ហ៊ឺ! មិត្តខ្ញុំ ចេះរើតនាំ ឲ្យគេចនឹក

ដោយវង្វៀក ខ្ញុំលែងបង់ តាមផ្ដាច់ព្រាណ

.២៦០– បុះត្រឹមម្ដេច បើទឹកភ្នែក ហូរតែស្រាន្ត

សត្វទិសស្ថាន គេទុកចិត្ត លើរូបម្នាក់ ៗ

កដសំណាប គាបលើកលែង ចោលរឿងខ្ញុំ

ម្លោះហើយបង ខ្ញុំទៅជា សត្រូវជាក់

លើវង្វៀក តែតែខ្ពស់ កម្ពង់ស័ក្តិ

.២៦១– តាមទំព្រាក់! ប្រោះខ្ទុំខ្ញុំ មកបង្ហិ ៗ

វេស្ដប

នាងស៊ីម៉ែន ឯងជានេះ ជួបខ្លាំងទេ

ចាំខ្ញុំវែក　រកខុសត្រូវ　ជូនឲ្យសម
រឿងកបាន　បំពេញកិច្ច　មួយយ៉ាងធំ
តាមចិត្តខ្ញុំ　ចង់ទុកស្មើ　ឃាតខ្លួនឯង ។

១.២៧០— មុននឹងទោឲ្យ ថាខ្ញុំខុស　ត្រូវឯងគិត
កាមការពិត　ស្នេហាខាង　ធ្វើឃើញស្តួន
រូបរឿង　ចេញទៅច្បាំង　គឺព្រោះឯង
នៃស៊ីម៉ែន　លួមស្រុះស្រួល-　ព្រមយកទៅ ។

ស៊ីម៉ែន

ចំពោះខ្ញុំ　ជាសត្រូវ!　ជាកំហឹង!

១.២៧១— ព្រោះរូបហ្នឹង　បានបណ្តាច់　ជីវិតឪ
កុលាការ　មិនព្រមស្តាប់　ពាក្យដែលត្រូវ
ទុកពេលនៅ　ធ្វើព្រងើយ　មិនចង់ដឹង ។
បើព្រះអង្គ　មិនទទួល　កាត់សេចក្តី
សូមប្រណី　ឲ្យខ្ញុំធ្វើ　ឲ្យអស់ទឹង

១.៦៨០– កាន់ការុង ចូរគក៏ ឲ្យរឹងប៉ឹង

ខ្ញុំត្រូវប្រើ ការបន្ទះសឹក ទើបសោយ ៗ

កុំនេះទេ សូមអ្នកណា ដែលក្លាហាន

អង់អាចហ៊ាន ផ្តើមខ្ញុំ បានសប្បាយ

ចូលប្រយុទ្ធ ឲ្យយ៉ាញភិត កាយនឹងកាយ

១.៦៨៩– ខ្ញុំចំណាយ ខ្ទង់ខ្ញុំម្ចាស់ ជាតៀន ៗ

បច្ចាមិត្ត ខ្ញុំរៀបការ អ្នកណាឈ្នះ

ទុកជាប៉ះ ឈើត្រង៉ុក ឥតប្រកាន់

សូមព្រះអង្គ ផ្សាយដំណឹង ឲ្យស្រកន់

ស្ដេច

គេមិនកាន់ រាំទៀមចាស់ យ៉ាងនេះទេ ៗ

១.៦៩១– ជួបគេជួយ អ្នកទានទោស ឲ្យរួចទុក្ខ

ទៅចុកក្រុក អ្នកនៅស្មៀម ជូបកស់រ

ខ្ញុំស្ម័គ្រ ឲ្យរួចជិត នៅទំនេរ

រូបខ្ញុំគេ ក៏ថាព្រោះ តែស្រឹក ៗ
ថ្លៃណាស់ខាន គេមិនបាន ពិចផែលល្អ
១.២៩៤– ហើនចេញក ទិនភ្លូកម្ស៊ូរ យ៉ាងសន្ទឹក
ជុនយ៉ើក
ម្តេចព្រះអង្គ មកប្រែប្រួល ឲ្យរើក
កស្តៅតែងទឹក ខ្លាចគោរព តែបញ្ចប់នេះ ៗ
ព្រោះតែមួយ កស្តៅចាំងមូល ថាយ៉ាងណា
បើការពារ ជួយផ្គត់ផ្គង់ ក៏ជួរឆ្នះ
១.៣០០–កស្តៅមិនជឹន តែនតែស្មាន ថាអ្នកនេះ
ព្រៃមនិរៈ គេក្តីស្លាប់ បានល្បីឈ្មោះ ៗ
លើកពល់ពេក ជួបបង្អាប់ ផល់រូបក៏
ដែលចិត្តគា បង្រៀបម្ស៊ូរ គ្មានឈាមរោះ
ប្តីគេម៉ោស មានចុង្ស៊ី ភ្ញាំងចុំណ្ណះ
១·៣០៤– តាកូនប្រុស កាចកាន្ទិច ឲ្យរខូចខ្ញី ៗ

ស្ដេច

បើអ្នកចង់ ខ្ញុំក៏ព្រម ធ្វើឲ្យបាន
តាមខ្ញុំស្មាន បើអស់ម្នាក់ មានរាំកើរ
កន្ទេលមួយ មួយពាន់ខាក់ ដណ្ដើមមីរ
អ្នកបានស៊ី ក៏ត្រឡប់ ជាស្រូវ ។
១.៣១០— ខ្ញុំឲ្យម្នាក់ ផ្ញើយនឹងគេ ដូចមិនសម

(មានបន្ទូលកាន់ស៊ីម៉ែន)

រើសឲ្យធំ យកអ្នកណា ក៏យករៅ
ក្រោយចំបាំង ខ្ញុំផែនដីន ការខុសស្រូវ

ស៊ុនយ៉េត

កុំព្រះយល់ ស្រេចតែផៃ ការគុះ ។
បើកៅបះរៀន គុំឲ្យមាន អ្នកចូលរោះ
១.៣១៨— រើងអរឈ្មោះ អ្នកគ្រាន់បើ ដែលចិត្តល្អ
មានភ្នាហារ យកថ្វីដ សមគួរប្រុស

ចូលទៅចុះ យកផ្ទះ បានរៀបការ ។

ផុនសន់

បើកកន្ទួង ខ្ញុំនេះឯង ឥតក្លាហាន

ចេញមុខព្រុណា ផ្សងជីវិត ព្រោះស្នេហា

១.៣៦០— ខានស៊ីម៉េង ក្រួចហើយនៅ ពាក្យសន្យា ៖

ស្ដេច

សូមខានថា តើសុខចិត្ត ទេអ្វី ?

ស៊ីម៉េង

សុខចិត្តហើយ

ស្ដេច (មានបន្ទូលកាន់ផុនសន់)

ចូរប្រុងប្រៀប ចាំស្អែកព្រឹក

ផុនម៉ែច

កុំបាច់ដឹក ជួយដាស់តឿន ព្រះក្សត្រថ្លៃ

ស្នេហាខគ គៃតែនប្រុង អចិន្ត្រៃយ

ស្តេច

១.៣២៩- បេញកដៃ ពេលឥឡូវ ឬយ៉ាងណា?

ជុនវៃយ៉ក

ឲ្យវ្រៀក ឈប់សំពក បានបន្តិច

ស្តេច

ត្រូវយ៉ាងតិច បានពីរម៉ោង ស្រួលកាយា
ត្រូវប្រយត្ន ក្នុងប្រយុទ្ធ ជំនស្លាប់
ត្រូវគេគ្នា រកសាក្សី ឲ្យឃើញច្បាស់ៗ

១.៣៣០- ត្រូវពិនិត្យ ជាកណ្តាល ដល់គូឈ្មោះ
បើដូច្នោះ ខ្ញុំដាក់ឈើ លោកតារយ៉ាស
ដល់ឆ្ងាំងហើយ នាំឲ្យខ្ញុំ យ៉ាំងរហ័ស
យកគូកឈ្មោះ ឲ្យស៊ីម៉ែន ជារង្វាន់ ៗ
ខ្ញុំចង់ឲ្យ ដោយដៃខ្ញុំ ទើបបានគាប់

ស៊ីមែន

១.៣៣៨-ស្តេចប្រើច្បាប់ ដាក់ឲ្យខ្ញុំ   កាន់តែធ្ងន់

ស្តេច

ចុះទីនគ៌ី   ក្រែង៖ស្នេហា   មកបន្ទន់
ធ្វើប្រពន្ធ   ណាកំដោយ   ឲ្យតែឈ្នះ ។

ឈុតទី ៥

សង្ខេបឈុត

រ៉ូឌ្រិកលានាងស៊ីម៉ែនដើម្បីទៅស្លាប់ តែនាងឃាត់កុំឲ្យធ្វើព្រោះចិត្តនាងនៅស្នេហាជានិច្ច ។ ព្រះរាជបុត្រីនិងនាងស៊ីម៉ែនថ្លែងពីការជ្រួលច្របល់ចិត្តរៀងៗខ្លួនប្រាប់ដល់អ្នកថែរក្សា ។ ដុនសង់ក៏លេចឡើង៖ នាងស៊ីម៉ែនអស់សង្ឃឹមនឹកស្មានថារ៉ូឌ្រិកស្លាប់ទៅហើយ តែដោយពិតនៅរស់ទេ ។

ស្ដេចបានហៅនាងស៊ីម៉ែនឲ្យព្រមទទួលបញ្ជាប់សច្ចាតែរ៉ូឌ្រិកត្រូវទៅច្បាំងផ្ចាញ់ពួកម៉ូរសិន ទើបរៀបការនឹងនាងជាក្រោយ ។

ឆាកទី ១

ដុំរ៉ូឌ្រិក - ស៊ីម៉ែន

ស៊ីម៉ែន

យីរ៉ូឌ្រិក ! ម្តេចហ៊ានមក ឥតគិតក្រែង
រ៉ូឌ្រិកឯង មកជន្លាប់ កេរ្តិ៍ឈ្មោះខ្ញុំ
ថយឲ្យឆាប់ !

រ៉ូឌ្រិក

ខ្ញុំមកលា អូនព្រមុំ
មុនដែលខ្ញុំ ខំនឹងលេត ផុតជីវិត ៗ
គោះស្នេហា ដ៏ប៉ុណ្ណា ដកចិត្ត
គ្រាន់តែខ្ញុំ មកប្រាប់អូន ឲ្យដឹងពិត

ស៊ីម៉ែន

វឿក

ខ្ញុំបញ្ចប់ ដោយត្រេកចិត្ត

១.៣៤៩– ចន់ជីវិត ប្រយោជន៍ខ្លួន ដែលខំប្រឹង ។

ស៊ីម៉ែន

ឯងទៅស្លាប់ តើផុតសង់ ខ្ញុំនៅដែរ ?

ឲ្យឯងត្រឹ ឲ្យឯងស្លាប់ លែងចង់ប្រឹង

មិនទាន់កយ ស្ដេចទឹកស្លាប មុខជល់មុឺន ?

អ្នកឯងហ៊ឺន ធ្លាប់មិនខ្លាច ចុះខ្ញុំផង ។

១.៣៥០– ទោះគួកម្ប៊ូ ច្រើនយ៉ាងណា កាចឃោរកោរ

ម្ដេចក៏វា ខឹនផុនសន់ ខ្លាចប្រយ័ន

វឿ

ខ្ញុំទៅស្លាប់ ឯការរណ្ដាះ ខ្ញុំផុតបង់

ព្រោះចំណង នៃស្នេហា មកបង្ខំ ។

ខ្ញុំក្លាហាន តែខ្ញុំគ្មាន ដៃខឹនប្រ

– កើតទុក្ខ

បើសិនមាន កៀនមួយ ចំពោះខ្ញុំ
នោះបព្រិសសប ដីកន្ទុក យប់មិញហើយៗ
តែការពារ ផលក្សត្រា បណ្ដាក់ស្រ្ដ
មិនផ្ដសផ្ដាស គាំងចិត្តក្បែរ ខឹងផ្ដេឡើយ
១.៣៦០– ព្រោះរូបខ្ញុំ មានចិត្តត្រង់ ជាយូរហើយ
មិនពោះតើយ ឲ្យគេថា ខ្ញុំល្បក់ជាតិៗ
ឥឡូវនេះ អ្នកបងបាន យកក្បាលខ្ញុំ
ព្រមតាមសុំ សមបំណង មិនឲ្យឃ្លាត
តែហេតុអ្វី បានអ្នកខ្ញុំ ដៃឯទៀត
១.៣៦៤– មកជ្រែកជ្រៀត ប្ដូរូបខ្ញុំ មិនសមអ្នក?
ខ្ញុំនៅស្ងៀម មិនតទល់ សុខចិត្តស្លាប់
ខ្ញុំព្រមស្លាប់ ក្នុងដំនួស ឥតរំពួន
ខ្ញុំក្រោកការ ដូចបានស្លាប់ ដោយដៃស្ងួន

ប្រាប់ប្អូន ក៏ពីព្រោះ កើតឈ្មោះមិន...

១.៣៧០– ខ្ញុំសុខចិត្ត ហុចពោះឲ្យ ផ្ដុំសន្តិភាព
ក្រោមលើកស័ក្តិ ដៃផ្គុំសន់ ឲ្យគេស្រួល

ស៊ីមែន

ពីរឿងនេះ ត្រូវប្រើក គិតឲ្យកែ
កុំភ្លើលេង មិនការពារ ផលជីវិតៗ
បើប្រើក ស្លាប់ប្រាកដ កុនកិច្ចនេះ
១.៣៧៥– គេរៀលគិរ ជាឯងពាញ់ ប្រាកដពិត
តវែងឯង ភ្លាប់តែខ្ពស់ ម្តេចមិនគិត
ភ្លាប់ជាប់ចិត្ត ពេញសន្សឹក ពោលស្នេហាៗ
ចុះម្តេចឯង មកបនោក ផលកិត្តិយស?
កើបអ្នកស់ ចូលទីតាប សូមឯងជា
១.៣៨០ ឡើ៎ កាលនោះ ព្រានកែរទ្ធី ឲ្យខ្ញុំផ្គា
ពេលនេះណា ម្តេចក៏ឯង ធ្លាក់ក្លាហាន?

ហានសម្លាប់ ផុតកំ មិនស្បើយដៃ
ខុះសត្វថ្ងៃ នៅណាមិត្ត មិនចង់បាន។
សូមរង្រៀក ទៅប្រយុទ្ធ វក្យាប្រាណ
១.៣៨៧– ខំឲ្យបាន លើកតម្លៃ ធើបង់ស្លាប់ ។

រង្រៀក

លោកគម៉ាស ហើយនឹងម្ពូរ កំពុងញ៉ាស់
តើយកឈ្មោះ ឈ្មោះថ្មីទៀត ឌិលនឹងកប់
គេភាបដឹង ជំនខំ នាំទុកស្រាប់
ភ្នកផង់បាប់ ដឹងក្នុងកាន អ្នកផែលល្បើ ។
១.៣៨៨– ប្រយុទ្ធនេះ តោះស្អូនបង់ ជួយយាំងណា
ត្រៀវដឹងថា ខំភ្នានបង់ ឈ្នះនេះគ្នី
ស្បៃតស្លាប់ តោះអ្នកណា ថាម្ដេចក្តី
ខ្ញុំឥតស្តី ព្រមតែបាញ់ មិនចង់ឈ្នះ ។
គេភាបថា រង្រៀកធ្វើ ស្ដាយស៊ីមិន

១.៣៩៩ – ប្តូរស្លាប់មែន ឲ្យតែរួច រឿងស្រឡះ
ព្រោះនាំងបង់ បានក្បាលក់ យកជំនះ
បើមិនឈ្នះ ក៏គ្រាំគ្រា ជាប់១ក្រិដ្ឋ ។
កាលពន់ថ្ងៃ គាំទ្រោក ផ្តាច់ស្នេហា
ពេលខណៈណា ក៏សុខចិត្ត ផ្តាច់ជីវិត
១.៤០០ – លើកក្តីឈ្មោះ ឲ្យស៊ីមែន បានសុខចិត្ត
បើមិនពិត អូនចាំមើល ដល់ប្រយុទ្ធ ។
មុខតែចាញ់ ហើយស្លាប់ទៀត ប្តូរតែស្មើ
ជេកស៊ីជី ហើយចិត្តបង បរិសុទ្ធ
ត្រូវនឹកថា អ្នកចាំនឹងតួង គាប់[illegible]ផុត
១.៤០១ – តែមួយគត់ គាប់ចិត្តពេញ ចិត្តឯងបាន ។

ស៊ីមែន

កុំបង់ស្លាប់ ពោលស័ក្តិយស នឹងជីវិត
ជុំរំខ្ទេក ប្រុងប្រយ័ត្ន រក្សាប្រាណ

ការពារខ្លួន ខឹងជុំសង់ ដោយមោះស្មោះស្មាន
ដូចជាបាន ជួយរំលែក ទុក្ខខ្ញុំដែរ ។
ឲ្យខ្ញុំបា យ៉ាងណាទៀត បងសម្លាញ់
កុំយកតាញ់ យកតែល្អះ ក្រោះក្តី
បើចិត្តបង ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ឥតអៀនអេរ
ត្រូវរំពេ ខំប្រឹងបង្អង់ ឲ្យហ្មត់ចត់
ខ្ញុំសូមលា ពាក្យនេះហើយ ដោយអៀនខ្មាស
ចាំឲ្យច្បាស់ ដល់ឆ្នោន់ ពិតប្រាកដ

វិច្រិក (ម្នាក់ឯង)

តើពេលនេះ សត្រូវណា ដែលចិត្តក្បត់
ខ្លួនចាប់តេ ចេញមុខមក ឲ្យឃើញពិត ។
ពួកគាម៊ឺរ ! ណាក៏ទេ ! កាស៊ីយ៉ង់ !
គាណាបង់ ត្រូវប្រុងប្រៀប រៀបពិនិត្យ
រួមគាំនិត គាន់ជាទ័ព ឲ្យអស់ចិត្ត

ល្បិចវៀចវេរ ដែលកំពុន៍ តែក្លាហាន
មហាវេទ្ធ ព្រួតពលំ ទ្វាំងស្តេចផ្ទា
កំណាត្ម នៅសង្រ្គាម ចំនួនព្រោណ
ដល់សម្រេច ពោះជាឈ្នះ មិនចង់បាន
១.៤៤៨– ចំពុំមាន កំមើលឃើញ គួចក្រោយដៃ ។

ភាគទី ២

រាជបុត្រី

ព្រោះក្តីឈ្លោះ បានជាខូច ដល់ស្នេហា
តើព្រាថ្លា ទំជំកើត ទៀតឬអ្វី ?
ខុះស្នេហា ធំឥស្សារ្យ លើសលោកិយ
មកអប្រិយ ចូលបំផ្លាញ ដល់កិត្តិយស ?

១.៤៣០– ពិតតែខ្ញុំ បុត្រីស្ដេច ក៏ព្រួយចិត្ត
ពិបាកគិត យកនាងណា ទើបបានខ្ពស់
ស្រឡិកមាន ឫកពារសម ជាប់គេអស់
តែនៅចាស់ អ្នកមិនមែន ជាបុត្រស្ដេច ។
តើខ្ញុំរើស យកស្រឡិក ខុសឬត្រូវ ?
១.៤៣៩– បើឥឡូវ កម្មការក្រក់ មកបណ្ដាច់
ឲ្យផុតស្នេហ៍ យកត្រីឈ្មោះ ទើបសម្រេច
ចុះហេតុម្ដេច មិនជាប់ចិត្ត រើសឲ្យហើយ ?
ឱទេវតា ! ខ្ញុំខ្វាចផ្សា ឈឺពេកក្រៃ
ព្រួយកល់ថ្ងៃ នឹងការជ្រើស មិនស្រេចឡើយ
១.៤៤០– យកត្រីឈ្មោះ ច្បាស់ជាច្រើន ខ្ញុំគ្មានហើយ
ព្រះឥន្ទ្រអើយ បើយកស្នេហ៍ ក៏មិនបាន
ពោះក្សត្រា ស្ដេចឯណា ក៏មិនសម
ត្រូវតែខ្ញុំ រើសស្រឡិក ទើបសមប្រាណ

តែកិត្តិយស　ចេះតែតាម　ឲ្យខកខាន

១.៤៤៩– កុំម្តេចបាន　បើត្រឹក　ឈ្នះស្តេចពីរ ។

ភារឡើសើង　ដៃលស្តេចម៉ូរ　ទើបព្រមាន

កេមិនមាន　ដូចត្រឹក　ពិតឫទ្ធិ

កើរឿក　ដាគួរ　តែនមន្ត្រី

អ្នកឃោឃើ　ក៏មិនហ៊ាន　គុនិរម្យ ។

១.៤៥០– សមខ្ញុំណាស់　តែកញាស់　បានស៊ីម៉ែន

ព្រោះតែងនី　ឲ្យទៅគេ　ស៊ូឈឺផ្សា

លោកគេថាស　ពិតនៃស្អប់　កំផុកការ

ព្រោះស្នេហា　អ្នកទាំងពីរ　នៅតែមាន ។

ដោយឈោះខ្ទុ　ទាន់ស៊ីម៉ែរ　កំតាមប្តីន

១.៤៥១– តែកំខ្លួហ៊ាន　ឆ្កើដោយស្តាយ　ស្មើរមិនហ៊ាន

ទោះយ៉ាងណា　កក់សង្វា　ខ្ញុំមិនបាន

ផលគណ្ណណា　បានថៃចឡ្យ　គួសត្រូវ ។

ភាគ ទី ៣

រាជបុត្រ-ទេវអ្សូនរ

រាជបុត្រ

មកជួបទេវអ្សូនរ។

ទេវអ្សូនរ

ក្រាបទូលម្ចាស់

ខ្ញុំករុណាសុំ   ម្ចាស់បានសុខ   ស្រួលទំនេរ

រាជបុត្រ

១.៤២០– សុខឯណា   ទុក្ខសព្វថ្ងៃ   រិតទៀនទេ

ទេវអ្សូនរ

បើតោះស្នេហ៍   មានសង្ឃឹម   ពិតមិនបាន ។

ព្រោះស៊ីផែន   ផុនព្រាប់ថា   បើបង្វាក់

គិតណាខ្ញុំ   ស៊ីផែនព្រះ   ប្រគល់ព្រួណា

ពោះវៀនិក ឈ្នះប្ដូចាញ់ ម្ចាស់ត្រូវ

១.៤៦៩— ហើយសមគុន ជំនៅចិត្ត គឺជាវែរ

កដបុត្រី

ខ្ញុំមិនយល់!

ទៀវអួនរ

ចុះតើម្ចាស់ រកប្ដីណា ?

កដបុត្រី

ឯងការពារ សង្ឃឹមខ្ញុំ មិនឲ្យស្នេហ៍ ។

ហ៊ីវៀក ចង្អាំងក្នុងចិត្ត ពិបាកនៃប្រែ

បើខ្ញុំកែ ដូចជាខ្ញុំ ប្រើអំណាច ។

១.៤៧០— ឲ្យស្នេហា ធ្វើឲ្យខ្ញុំ លែងគិតយស

ស៊ូបង់ឈ្មោះ ព្រោះតែភ្លើង ឃើញផ្លូវខ្វាច

ទៀវអួនរ

៥ខានស្ដាប់ បុណ្ណឹងហើយ ម្ចាស់មិនអាច

ទៅចណ្ណាក់ ស្តុកចាំងពារ ឲ្យបែកគ្នា
ត្រូវយល់ថា នាងតាមប្ដី តែឥតស្ងប់
១.៤៧៩– លុះបញ្ចាំងចប់ នាងសុខចិត្ត ឥតមានឯក
ប្រគល់ខ្លួន ឲ្យអ្នកឈ្នះ ជាភរិយា
ត្រូវដឹងថា រកដៃណា ទាំងស្មើគ្នា ។
ពោះដុងសន់ កំនាន់ព្រម ឥតថាអ្វី
ពិតតែថ្មី ទីព្រាញ កំសមព្រោណ
១.៤៨០– ថ្វីកិក្ដិនម ខែដុងសន់ មិនដែលមាន
តែនាងហ៊ាន ព្រមព្រៀងចិត្ត ស្ម័គ្ររៀបការៗ
ឯចម្ប៉ាំង ដែលស៊ីម៉ែន បាក្ដិតនោះ
ហេតុពីព្រោះ តែកិច្ចមួយ ជួយបិតា
លើរង្រឹក នាងតាមស្មាន ជាមុនថា
១.៤៨១– ពោះយ៉ាងណា កំរង្រឹក មុខតែឈ្នះៗ
ពីដប្រើ

ខ្ញុំដឹងដែរ ថាប៊ុម៉ែន មានចិត្តមួយ

ចង់លើកស្ដួយ ឲ្យវ្រ៊ិក មានជ័នះ

ចុះ ! ខ្លួនខ្ញុំ ដកយ៉ាងណា ក៏មិនលះ

ខៀអូន

គ្រូវចាំប្លាស់ ម្ចាស់ប្រសូត ចេញពីណា ?

១.៤៩០- ចុះតើម្ចាស់ ប្ដូស្រឡាញ់ យ៉ាងដូចម្ដេច ?

ចាំយកស្ដេច តាមតម្រូវ នៃទេវតា

រាជបុត្រី

លើវ្រ៊ិក ខ្ញុំឥតមាន ចិត្តស្នេហា

ព្រោះយល់ថា ជាមនុស្សមួយ ផនសាមញ្ញ ។

ក៏ប៉ុន្តែ ប្ដូខ្ញុំគេដះ នៃវ្រ៊ិក

១.៤៩៨- ឆាឡៀស៊ីជ ធ្វើឲ្យខ្ញុំ លួចស្រឡាញ់

បើខ្ញុំនៅ តែមានះ មិនព្រមចាញ់

តាមស្រឡាញ់ ក៏គ្មានរឿង អ្វីឲ្យភ័យ ។

តែចិត្តខ្ញុំ　មិនបន់ផ្តាច់　កាត់ស្នេហា
នាំឈើផ្កា　អ្នកតាំងពីរ　ព្រួយកាល័យ
១.៥០១– បើខ្ញុំយក　នាំតែខ្លួន　ការប្រែស្រើយ
ក្រៅយកជ័យ　នៃសច្ចះ　ប្រណិធាន ។
ចម្បាំងនេះ　ច្បាស់ប្រើក　ឈ្នះប្រាកដ
ផាបសង្ខក　ជាស៊ីមែន　មុខតែបាន
ឯងភ្ញាច់ដឹង　ពីព្រួញខ្ញុំ　តាំងប៉ុន្មាន
១.៥០៥– មុខតែខាន　បានសម្រេច　ចុងជួបដើម ។

ឆាក ទី ៤

ស៊ីមែន–អិលវៀរ

ស៊ីមែន

ឱអិលវៀរ !　ខ្ញុំវេចនា　ចឹងឈើផ្កា

ម្ដាយស្ដាប់ ឪពុកខ្ញុំ គ្មានកើត

កេរ្តិ៍គ្មាន ឱ្យប្រពន្ធ កូនចៅក្រោយ

ពោះទំព្រើង បុណ្យយ៉ាងណា ឥតប្រយោជន៍

១.៨១០– ទាំងពីរនាង ស្ដីឱ្យខ្ញុំ ចាប់ការ

ទប់ទុក ប្រាសចិត្តក្ដុក ហួសហេតុស្រាប

ព្រាំតាមកម្ម ទាំងខ្លួន ទាំងឈើខ្លាច

តើធុញខ្លាច ឥតសង់សឹក ប្ដូរត្រូវធ្វើ?

ផិលវៀរ

ទាំងពីរនោះ ប្រាសចាកនាង ផ្ដាច់ផ្ដិតចិត្ត

១.៨១៤– យកប្រព្រឹត្ត ប្ដូរសន្សឹក ក៏ប្រសើរ

ព្រោះកំណត់ ធ្លាប់ជួយតាម ឱ្យណាខ្មៅ

ការទំធ្វើ ធ្លាប់គិតហេតុ ពិតប្រាកដ ៗ

ស៊ីម៉ែន

យកតំហើង ទិនរបស់ យ៉ាងសិក្សា

អ្នកបន្ទប់ ជីវិតមុ ម្ចាស់សិរី
ឬអ្នកផ្តាប់ រូបរុំឡិក ដែលផ្ចាប់ល្បី?
កូនតាំងពីរ ត្រូវជាប្តី តែរូបម្នាក់ ៗ
តាំងពីរនេះ កំបិត្តខ្ញុំ នៅខ្វល់ខ្វាយ
ជាប់ក្នុងកាយ ការសងសឹក នៅចាំជាក់
ទព្រះគន្ធា ញាប់តែខ្ញាំង កម្ចាំងយក្ស
ក្រោកឡើងភ្ញាក់ ជួយសម្រេច រឿងខេរផង ៗ
ផលវៀរ
កុំបណ្តោយ តាមកំហឹង ទឹងខ្ញាំងពេក
ប្រយ័ត្នកែ យកតែទុក្ខ កើតសៅហ្មង
ខំតាមប្តឹង កែខុសត្រូវ ឲ្យដូចបង
ខំបង្ខំផ្សង យកជីវិត គួរសង្សារ ៗ
ហើយអ្នកនាង ជួយបង្ខំឲ្យ រំព្រិកឈ្មះ
ទើបស្រឡះ ជ្រះរឿងរ៉ាវ ផុតទុក្ខា

ទៅថ្ងៃមុខ គង់ចេះ ឃើញការស្នេហា
គ្រាក្យគ្រា កំព្រមព្រៀង តាមតាងផែន ។

ស៊ីផែន

ប្រើកណ្ដុះ ស្មានចាំខ្ញុំ ព្រមស៊ុំចិត្ត ?
១.៨៣៩ – ទៅតែគិត ទៅកែច្រើន ឥតឈប់ទេ
ថ្វីបើច្បាប់ មកបង្ខំ ខ្ញុំស្នេហ៍
ថ្វីបើនេះ មកសម្រួល ម្ដេចកើតឃើយ ។
ជុំប្រើក ឈ្មោះដុំលល់ ដោយឃើញឥតខ្ញុំ
តែចិត្តខ្ញុំ គ្មានក្រែកអារ នឹងតែណោះឡ
១.៨៤០– តោះជាស្ដេច ផ្កាគសខ្យា បាត្រូវឲ្យ
ម្ដេចកើតឃើយ. កំកត្តិយស មិនព្រមយក ។

ពិលវៀរ

ណ្ហើយ ! ថើម្បីនឹងចាំក្លួច ចិត្តប្រែបញ្ចូន
ចាំទន្ទឹង ចង្រៃទៅតា ជួយតែលពក

តើស៊ីច្រើន ទំពាមភ្លឹង ឥតផលមក
១.៥៦៩- បួស៊ួយក វ្ឡូនកាព ដោយសុខសាន្ត ?
បានការអ្វី ? ឯងសង្ឃឹម ករណីយកិច្ច ?
ស្លាប់ប្រើក តើថុឯង មានវិញ្ញាណ ?
មុក្ខលើទុក្ខ ខាភលើខាត ឯងបង់បាន ?
ក្រោយប្រាណ ចាំមើលតែ ផុតបម្រុង ។
១.៥៥០- ឯងគិតស្តេច ក៏មិនស្រេច ចាំឲ្យប់
ឯងមិនសម បានប្រើក ដែលបុច្ចិខ្លាំង ?
បើទៅតា ឲ្យត្បូភយ ផ្តាច់កម្លាំង
គោះផុងសង់ ប្រាស់បាន ធ្វើដំឯង ។

ស៊ីមែន

ស្មូតគិលវៀរ កុំទុក្ខ ឲ្យកែករ
១.០៥៥- ទ្វិមិនដារ អតាតក ដីស្ងួបស្រួត
ដើម្បីភាព ចិត្តខ្ញុំបង់ ក្តីវៀរលែង

ព្រោះស៊ីម៉ែន មិនបង់ខ្លួន គុកតាំងពីរ ?

បើរ៉ូឌ្រិក ពិតជាឈ្នះ ស[illegible]

ផុតទុក្ខផង ខ្ញុំសប្បាយ មួយជីវី

១.៥៦០— បើដុនសង់ ច្បាស់ជាទុក្ខ ព្រួយ[illegible]

ខ្ញុំឃើញអ្វី ខ្ញុំគិតរឿង [illegible]ហើយ ?

ភាគទី ២

ដុងសង់ - ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

ដុនសង់

សូមអិលវៀរ ទទួលដាវ ដោយពេញចិត្ត

ស៊ីម៉ែន

ស្អី ! ! លោហិត ដុនរ៉ូឌ្រិក ជិតជាប់លើ

មើលឯងហ៊ាន[illegible]បញ្ចេញមុខ ថែបគ្រាន់បើ

១.៨៦៩– ផ្ញើបញ្ញើ ផ្កាប៉ុប្បមួយ តាមចិត្តខ្ញុំ ។
ព្រោះ! គ្មានអ្វី ឲ្យឯងខ្ជាប ណាស្នេហា
ខ្មោចចំណា បានសប្បាយ ដែលក្រៀមក្រំ
ជ័យជំនះ លើកកិត្តិយស ឈ្មោះឧត្តម
តែខ្លួនខ្ញុំ អស់សង្ឃឹម ពេលនេះដែរ ។

ដុងសង់

គិតម្ដងទៀត - - -

ស៊ីម៉ែន

១.៨៧០– ម្ដេចក៏នៅ តែនិយាយ
ហានផ្កាប់កាយ វិបុរស ដែលខ្ញុំស្នេហ៍
ឯងចិត្តក្បត់ ហានសម្លាប់ ឥតក្រែងទេ
អ្នកញាប់ដៃ មិនដែលមាន កាប់ស្នេ ។
ទៅថ្ងៃមុខ កុំសង្ឃឹម បានស៊ីម៉ែន

១.៨៧១– រូបអ្នកឯង មិនមានមក បំភ្លើ

ទោសតិចតួច ដូចជាផ្តាច់ ជីវិតស្រី

ជុនសន

និយាយស្អី ម្តេចមិនស្តាប់ ឲ្យយល់ពិត

ស៊ីម៉ែន

ចង់ឲ្យខ្ញុំ ស្តាប់អ្នកឯង តាំងទូត

ឲ្យឯងរួក ពិឃាតកម្ម ជុនវ៉ូប្រើក?

១.៥៨០— ចង់ឲ្យខ្ញុំ ស្តាប់អ្នកឯង អួតពីបុទ្ធិ

ខ្ញុំគ្មានចិត្ត នឹងចង់ស្តាប់ ពាក្យព្រហើន ៗ

ភាគទី ៦

ស្តេច - ជុងយ៉ែក - ជុងអារ៉ីយ៉ោស - ជុងសង់

ជុងអាឡុង ស៊ីម៉ែន អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

ព្រះករុណា ការសម្ងាត់ ចាំនឹងប៉ុន្មាន

ហែនចង់មាន លាក់ទុកទៀត ព្រះម្ចាស់ថ្លៃ
ខ្ញុំស្រឡាញ់ ផុតរព្រឹក រៀនសព្វថ្ងៃ
១.៥៨៩ – កែចង្រៃ បំពេញកិច្ច តាមសង់សឹក ៗ
ខ្ញុំតាមប្តី ចង់យកក្បាល ថ្ងៃកស្លាប
ផតស្នេហា ដាក់ក្រោយខ្នង ឈប់គិតនឹក
តែពេលនេះ ខ្ញុំម្ចាស់ដឹង ថព្រឹក
ផុតជីវិត កូនប្រយុទ្ធ ក្ស័យទៅហើយៗ
១.៥៩០ – គូស្រករ ផ្លូវប្រែ ជាគូស្នេហ៍
ស្តាយផតស្នេហ មុខកែខ្ញុំ ទុកគ្នាឥតស្បើយ
ផៃផុនសង់ បំរុងជួយ ឡើងលះក្រោយ
បែរជាសើយ សម្លាប់រូប ជំស្នេហា ៗ
តើគ្រូខ្ញុំ ជាអ្នកជំ ផល់ផុនសង់?
១.៥៩១ – សូមព្រះគង្គ ល្មុះលើតលែង ច្បាប់សន្យា
កន់ជីយនេះ ខ្ញុំសូមប្រែ ដាក់ទ្រព្យា
។.

បាត់សង្ខារ ច្បាស់ជាខ្ញុំ ព្រួយចាស់ស្លាប់ ។

ដុនយ៉ែក

ហ៎្នព្រះគន្ធ នាងស៊ីម៉ែន ស្រឡាញ់ពិត
ម្ដេចក្មេងគិត ពាក្យខ្ញុំឯង និយាយស្រាប់

ស្ដេច

១.៦០០– ប្រឡំរេ រ៉ូឌ្រិក នៅរស់ជាប់
ដុនសង់ប្រាប់ ពាក្យមិនទៀង ដល់នាងឯង ។

ដុនសង់

ព្រះករុណា ! ខ្ញុំប្រាប់ថា នាងប្រឡំ
ទូលបង្គំ ទំរៀបកប់ ជាអន្ទូន
ថារ៉ូឌ្រិក មានចិត្តធម៌ ចូទ្ធិកស្ដែន
១.៦០៧– ប្រាប់ស៊ីម៉ែន ឲ្យបានយល់ ពីហេតុការណ៍ ។
ពេលខ្ញុំចាញ់ រ៉ូឌ្រិកបាន ដកអាវុធ
ឈប់ប្រយុទ្ធ ទើបនិយាយ ប្រាប់ខ្ញុំថា ៖

ឯងនឹងឈប់ខ្វល់ ហើយទៅប្រាប់ គូស្នេហា
តែម្ដេចគ្នា កុំឲ្យដឹង ពីឈ្នះចាញ់ ៗ
ព្រោះកិច្ចខ្ញុំ ត្រូវតែមក គាល់ក្សត្រា
ឲ្យដឹង ទទួលដាវ ដ៏សម្លាញ់ ,,
ព្រះករុណា ! ខ្ញុំដល់ភ្នាម មានភ័យក្ដាញ់
ប្រឡូកាម ស្មានថាខ្ញុំ ជាឈ្នះវិញ ៗ
កំហឹងនាង ដូចត្រដាង ប្រាប់ស្នេហា
ពីគណ្ហា យានមុគតា មកបញ្ចេញ
ចំពោះខ្ញុំ ទទួលបាញ់ ឥតគេម្នេញ
បានខំពេញ ដោយស្នេហា ប្រាកដពិត
ស្ដេច
នាងសុំម៉ែឪ មិនត្រូវទឹង ខឹងស្នេហា
ឬតក់ កោកក្រៃ មិនសុខចិត្ត
ចាំងជំខះ ចាំងកិច្ចឯង កំឈប់គិត

ព្រោះវ៉្រិក ផ្សងច្រើនផង ក្នុងគ្រោះថ្នាក់ៗ
ឯងដឹងទេ គឺទេវតា បានតម្រូវ
ព្រោះតែផុ ឯងក៏បាន ចំណេញម្នាក់
ឈប់រឿងការ ប្រុងស្លាប់ខ្ញុំ ឲ្យចាំជាក់
១.៦៤៣- ត្រូវពឹងពាក់ លើវ៉្រិក គួរគាប់ចិត្ត

ភាគទី ៤

ស្តេច - ឌុងយ៉ែក - ឌុងអារីយ៉ាស - ឌុងវ៉្រិក
ឌុងអាឡុង - ឌុងសង់ - រាជបុត្រី - ស៊ីមែន - ឡេវ្សួរ
អិលវៀរ

រាជបុត្រី

ឈប់យំសោក ព្រមទទួល អ្នកមានជ័យ
ដោយភិសម័យ ពីដៃខ្ញុំ ណាស៊ីមែន

ជ្រើក

ព្រះករុណា ទុកខ្ញុំ នៅចុកណែន
លើសុំម៉ែន ចំណងចិត្ត ជាប់ស្នេហា
១.៦៣០– ខ្ញុំមកនេះ មិនមែនមក យកនំស៊ុន
ខ្ញុំមកជួន ឲ្យសុំម៉ែន ផ្កាចសិរសា
ចូលចាប់បក្ស ទីដំណាង នៃក្សត្រា
គំនិតស្នេហា មិនតាមជួយ ចំពោះខ្ញុំ ។
បើសិនសឹក មិនគស់ចិត្ត ព្រោះផុងផង
១.៦៣៩– ត្រូវស៊ីម៉ែន ធ្វើយ៉ាងណា ឲ្យសុខុម
តើត្រូវចាក់ មួយពាន់ផង លើរូបខ្ញុំ
ឬត្រូវទំ ធ្វើម្ដងទៀត លើផែនដី ។
ឬយកខ្លួន ទៅបង្រាប ទំពក់បែន
ឬស៊ីម៉ែន ចង់ឲ្យល្បែង គួរណាល្បី
១.៦៦១– ត្រូវនយកឈ្មោះ ឲ្យកត្តិស ជាំនស្មើ

ឥតពាស់អ្វី គាបធ្វើបាន បើលានជ្រុះ ៗ

កុំប៉ុថ្លៃ បើកិត្តិយស មិនសុខចិត្ត

នៅតែគិត សញ្ញាចខ្ញុំ ទើបស្រឡះ

សូមស៊ីម៉ែន កុំយកដៃ ឯណាផ្លាស់

១.៦៤៩— ចង់ហើស សូមកាច់បង់ ដោយដៃឯង ៗ

បំពេញកិច្ច ឥតអ្នកណា គាបធ្វើបាន

ដៃកល្យាណ ទើបបានឈ្មោះ អ្នកស្ងប់ស្ងែន

ឃាតកម្ម ល្មមតែនាង បាត់សង្រេន

សូមស៊ីម៉ែន កុំភ្លេចកិច្ច ដែលបានធ្វើ ៗ

១.៦៥០— បើខ្ញុំស្លាប់ នាងក៏បាន ហានដោះជ័យ

សមជាស្រី យកសង់សឹក ដាក់ពីលើ

កែឃ្យេង រំពុកពាក្យ ដែលខ្ញុំផ្ញើ៖

«ប្រសិនបើ កមិនស្នេហ៍ កមិនស្លាប់»

ស៊ីម៉ែន

ឯងក្រោកឡើង។ ខ្ញុំទទួល ពីរឿងនេះ

១.៦៥៩– ព្រះអង្គម្ចាស់ ក៏សឹងបាន ឈ្មោងយល់ស្រាប់

លើវង្វិត ខ្ញុំឥតមាន ចិត្តចង់កាច់

ខ្ញុំព្រមស្លាប់ តាមបង្គាប់ នៃព្រះអង្គ ។

តែផលនេះ ច្បាស់ជាហួស ដោតកក្រោ

ព្រោះតាតាហ៍ ដោយអង្គម្ចាស់ ព្រះទ័យចង់

១.៦៦០– កិច្ចខ្ញុំ ព្រមសុខចិត្ត តាមបំណង ?

បើព្រះអង្គ បង្គំគិត ពេលឥឡូវ ។

រូប វង្វិត ប្អូនជីវិត ក្រោមក្សត្រា

បានធ្វើការ ចំពោះវង្ស ដេញសត្រូវ

ឲ្យខ្ញុំយក ក្បាលម្ដេចបាន ដូចមិនត្រូវ

១.៦៦១– ព្រោះណាមនុ នៅប្រឡាក់ ជាក់ថ្វា ។

ស្តេច

មានពេលខ្លះ អាចសម្រួល បានស្រួលចិត្ត

គុំគយគិត ស្បិតវ្រៀក ឈ្មោះនាងស្រី
ហើយស៊ីម៉ែន ព្រមទទួល យកប្ដី
ព្រោះដើម្បី ចង់បំពេញ ឲ្យឃើញក្ដាមៗ
១.៦៧០– តែហើយចុះ បណ្ដាការ ត្រូវនាងចាំ
ទុកមួយឆ្នាំ គ្រាន់តែឆ្លកតាង ផុតទោស
ឯវ្រៀក កន្ទពេលនេះ ត្រូវចេញតាម
ឲ្យឃើញក្ដាម ចង់ញញឹម ឲ្យណាយ
ផ្ទាញ់កម្លាំង បង្ហាញឲ្យខូច ចាប់យកជ័យ
១.៦៧៨– ឯងកុំភ័យ នាំចំពោះ ដោយរីករាយ
ចូលដីម្ទូ ក៏ទយកទី ឲ្យទូលាយ
ទំប្រឹងភ័យ សមកុលបុត្រ ស្នេហាជាតិៗ
គ្រាន់តែឮ ឈ្មោះឡើស៊ុង ភ័យខ្លាច
ឯងឥតកាប ត្រូវភាបាន សមនឹងមាន
១.៦៨០– តែយ៉ាងណា ត្រូវនឹងមក ស៊ីម៉ែនទៀត

កុំបីឃ្លាត តាំងចិត្តត្រង់ ចាំស្នេហា ។
ឯងមកវិញ រីកតែពេញ ចិត្តស៊ុំមែន
កិច្ចដែលឯង បានខំធ្វើ ខ្ញុំគេស្តាប
ជាសាក្សី ទុកជាគ្រឿង បណ្ណាការ
១.៦៨៩– យ៉ាងថ្លៃថ្លា លើករជាគជ័យ ដល់រូបឯង ។

វ៉ូទ្រិក

ដើម្បីខ្ញុំ បំពេញកិច្ច ដល់ចេស្តា
ហើយរៀបការ ដោយសួស្តី ឥតស៊ុំមែន
តើដូចខ្ញុំ មិនបាក់ចេញ ឲ្យឃើញស្ងើ?
កុំព្រួយក្រែង ខូលបង្គំ គាបរំពឹង ។

ស្តេច

១.៦៩០– ត្រូវសន្សឹម ក្លាហានឯង ឥតពាក្យខ្ញុំ
ត្រូវចិត្តខំ យកជំនះ លើគោលរំ

ត្រូវឲ្យពេល នឹងកម្លាំង ខ្លួនឯងច្រើន

១.៦៩៨— ត្រូវពេលប្រឹង ស្ដាប់ឯងទៀត កុំជួយដែរ ។

ចប់

Librairie et Imprimerie
PHNOM-PENH
59, VITHEI PASTEUR, 59
PHNOM PENH